

(Foto S. Català.)

(Passa a la pàgina 7)

Aquest número ha estat visat per la censura

TEATRES

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, 8 de propietat i abonament, a les 9.30. Presentació de la genial artista
Telko Kiwa
i debut del tenor Miquel Barro-
sa, l'òpera:
MADAME BUTTERFLY
Segona del divo tenor GALLIA-
NO MASINI amb l'òpera
AIDA
Dimarts, FUNCIO POPULAR. -
Butaques plates amb entrada,
6 ptes. Queda obert l'abonament
especial als FESTIVALS WAG-
NER - MOZART.

PRINCIPAL PALACE

Gran Compañia dramática de la
genial actriu Margarita Xirgu
Avui, tarda, a les 5.15. Nit,
a les 10.15. El sorollós èxit:
BODAS DE SANGRE
genial creació de Margarita
Xirgu. Demà, tarda, a les 5.15
Nit, a les 10.15. L'èxit veritat:
BODAS DE SANGRE
Dilluns, tarda, a les 5.15. Nit,
a les 10.15. Gran festival
organitzat pels estudiants de la
nostra Universitat. Repòsico de
la comèdia de Lope de Vega:
LA DAMA BOBA. A més prendran
part en aquest festival els grans
cantants Cecilia Gubert, Emili
Vendrell i l'important literat J.
Puig i Ferrer. - Dijous, 12.
ESTRENA a l'espai de Margarita
Xirgu. **LA SOLTERA O EL LEN-
GUAJE DE LAS FLORES**, de
Frederic García Lorca. - Es des-
patxen a comparsa per a les
cinco primeras representacions.

TEATRE BARCELONA

Compañia de CARME DIAZ
Avui, tarda, a les 5.15 i nit, a
les 10.15:
LA RISA
Demà, a les 3.30, a les 6 i a
les 10.15:
LA RISA
Avui: MI HERMANA CONCHA,
de Quintero i Guillén.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Compañia de comedies valencia-
nas dirigida per PEPE ALBA
Avui, tarda, a les 4.30. Formida-
ble cartell. Butaques, 1 pta.:
CHENT DEL DIA
MIL DUROS I AUTOMOVIL
ELS ESTUDIANTS
Nit, a les 10.15. Entrada i bu-
taques, 2 ptes.:
XUANT... XUANT
EL AMBIENT
AVIAT. AVIAT:
TOT PER UN XIQUET
Quatre mesos d'èxit a València

TEATRE POLIDRAMA

Compañia de M. FERRANDA
LADRON DE GUEVARA
Avui, tarda, a les 5.15 i nit, a
les 10.15. El gran èxit de
Pere Muñoz Seca:
SOLA
Ritmes. Interès. Emoció
Gràcia insuperable.
Dimenge, a les 11, concert per
EMILI VENDRELL.

TEATRE COMIC

PALAU DE LA
REVISTA
Compañia dirigida
per Josep Santpere
MANY
Tarda, a les 5.30
Manos arriba
Nit, a les 10.15:
MUJERES DE FU.G.
MANY
Teresa MORENO
Isabelita NAJERA
Eiva ROY
TRIO ZIGANI
SPASSOWI
SANTPERE
LEON
ALARES
36 bellíssimes aïres

TEATRE NOVEIATS

TEATRE CATALA
Compañia NICOLAU - MARTORI
Avui, tarda i nit, 43 i 44 repre-
sentació. El gran èxit de Lluís
Elias:
Amalia, Amèlia i Emília
L'èxit de l'any. - Demà,
dimenge, a dos quarts de quatre.
Espectacles per a infants. Dar-
refo representació de la rondalla
de Folch i Torres, en 3 actes i
9 quadros:
UNA VEGADA ERA UN PASTOR
A tres quarts de sis i nit, a
un quart d'onze. L'èxit de l'any:
Amalia, Amèlia i Emília

A POLLO

Telèfons: 15948 - 12125
Compañia Lirico - Andalus d'A.
Alcoriza, del Teatre Ideal, de
Madrid
Avui i cada dia, a les 5 tardes
i 10 nits, la magnífica obra en
3 actes i 6 quadros:
Una estrella i un lucero
Principals interpretats DIVOS DE
L'ART ANDALUS: Estrellita
Castro, Nino de Utrera, Pena
(Nino), Nino Sabina. Més de 500
representacions, el millor i més
complet conjunt artístic. LA
BUTACA MÉS CARRA, 4 ptes.
CIRCULARS A 2 ptes. GENE-
RAL 1 pta.

Divendres vinent s'estrena
«Doña Rosita la soltera o el
lenguaje de las flores»

Ja fa més de deu dies que a
l'escenari del Principal Palace, en
el qual triomfa la gran actriu Mar-
garita Xirgu, han començat els as-
sistents a veure la nova obra de Fre-
deric García Lorca «Doña Rosita la soltera o
el lenguaje de las flores». Els assaigs
s'han anat intensificant, ja han ar-
ribat els decorats - que són de Fon-
tanales i amb això queda fet el seu
eugoi -, ja l'obra va prenent homo-
geneïtat.
L'empresa tenia la intenció d'es-
trenar el proper dimarts «Doña Ro-
sita la soltera o el lenguaje de las

flores», aquesta nova obra del gran
poeta de «Bodas de sang». Això,
però no ha estat possible perquè la
direcció ha cregut que mancava per-
fectorament alguns detalls de presen-
tació i d'interpretació que ajudin al
conjunt de l'obra. I l'estrena ha
estat ajornada per al propiament di-
vendres.
Si totes les obres es posessin en
escena amb tant de fervor i d'intel-
ligència, si l'exemple magnífic que
dóna Margarita Xirgu fos imitat,
d'altra manera aniria el teatre.

TEATRE ROMEA

UN BEBE DE PARIS, comèdia original
de Darthes i Damel

Quatre actes vestits amb distints
gèneres. El primer és de vodevil -
tall, confecció i situacions franceses,
un vodevil a l'estil d'aquells altres
que tant èxit assoliren vint anys
enrera. No hi manca la casada adul-
tera i l'entrevista clandestina sor-
presa, tot just iniciada, per l'inevita-
ble inspector de policia seguit pel
marit enganyat. Enganyat i amb la
pistola a la mà. Grotesc el marit i
grotesca la situació. És un acte d'em-
bolboc en el qual hi ha una poca a-
fortunada intervenció comica a càr-
rec d'un cançó - el cançó dels
autèntics vodevils - que té l'obligat
de fer riure i no ho aconsegueix,
malgrat les seves exageracions molt
adients en un teatre d'aquells. Al
final d'aquest acte i en el moment
que la protagonista - Paulina Sin-
german - depora la seva esterilitat
que li ha fet perdre l'amor del seu
marit, hom creu que la reseguida
trama vodevil·lesca esdevindrà en co-
medietat de test. I esperem amb in-
terès l'acte següent.
Però, res de test hi ha en
l'acte següent. Segueix el vodevil. Un
vodevil que ligu i pot passar al car-
rer de Ribadavia de Buenos Aires
que a la cruïlla Antin de Paris
Creient necessari fer aquest aclarim-
ent perquè ningú no es pensi que
«Un bebe de Paris» és una obra
d'ambient argentí. Més que argen-
tí, un ambient - i un assumpte -
francès, tal com abans ja ho hem
remarcat.
En aquest acte, doncs, la trama
vodevil·lesca s'agudiza. La protago-
nista fa el boig, té absurds capri-
cis i puja i baixa una escaia que hi
ha en l'escena amb un revòlver a la
mà. Tot això ho fa perquè la tan-
gueta i així, lluny del marit, fer veu-
re que al sanatori mental ha deslliur-
at un fill de les seves entranyes.
En efecte, passats cinc mesos, la
falsedat marit retorna a la llar con-
jugal amb un fill d'aquí i ja el tot
guardia. El marit, sempre benèvol,
creu a les palpentes tota la història
del fals deslliurament i abraça la su-
posada mare i besa el tendre ésser
que aquella li ha presentat com a
veritable fill.
Segueix l'emolboc durant tot l'acte
tercer. La veritable mare reclama el

Al teatre Studium es presenta la Com-
panyia Catalana de Drama i Comèdia

La nit del passat dijous féu la
seva primera presentació al Teatre
Studium la formació catalana que
dirigeix Enric Lluell, amb la repò-
sició del drama en tres actes «Cora
de donas» de Santiago Rossinyol.
Pel que poguérem constatar aques-
ta Compañia Catalana de Drama i
Comèdia és una agrupació de les
més dignes que hem vist pels nos-
tres escenaris. Els seus elements, ul-
tra el valor personal, posseeixen a-
quell altre valor, molt més difícil,
que prové de sotmetre's a una inter-
pretació de conjunt. Ni caldrà es-
mentar els noms prestigiosos d'En-
rique Torres, d'Isabel Estorch, de
Josep Clapers, del propi Enric Lluell,
per a dir que «Cora de donas»
rebe de la companyia que aques-
ta correcta i senzilla emoció que
les comedies de Rossinyol demanen.
En finalitzar la representació, la
selecció i nombrosa concurrencia
aplaudí largament el treball d'a-
quests meritissims artistes del nos-

EL FESTIVAL DE DILLUNS
AL PRINCIPAL PALACE
ORGANITZAT PELS ESTU-
DIANTS

Tal com s'ha anunciat, per a
dilluns vinent hi ha preparat
un brillant festival benèfic, al
Principal Palace, organitzat pels
estudiants de la nostra Univer-
sitat.
El festival consistirà en una
única repòsició, en l'actual tem-
porada, de la comèdia de Lope
de Vega.

LA DAMA BOBA

interpretada per la companyia
de l'eximia actriu catalana
Margarita Xirgu
Com a fi de festa, han pro-
mès la seva valuosíssima col·labora-
ció Emili Vendrell, Cecilia Gu-
bert, Frederic García Lorca i
Joan Puig i Ferrer.
Per a localitats: ULTIMA
HORA a la Humanitat, «La
Publicitat» i «La Rambla».

Avui, dissabte, i demà, diumenge,
tarda i nit, LA RISA, per
CARMEN DIAZ

carn, ossos i sang. A la fi, l'anhe-
lada maternitat havia trucat la porta
amb un truc i sense replicar. A la
porta d'aquella casa on tantes coses
de caire vodevil·lesc havien passat.
De caire vodevil·lesc durant els tres
primers actes i de caire melodramà-
tic durant l'acte final.
L'obra - comèdia, vodevil i me-
lodrama - alhora - és viva, agíl i for-
ta moguda. Tot en ella és acció, una
acció tramada amb cert enginy i la
qual adquireix un estimable relleu
gràcies a la polida execució dels
principals interpretats, destacant-se
per damunt de tots, cosa la qual ja
era d'esperar, la intel·ligent actriu
Paulina Singerman.

LLUIS SOLER

L'Agrupació Teatral Ignasi Iglésies estre-
narà «Fills de misèria», de Joan Comorera

Demà diumenge, dia 8, l'Agrupació
Teatral Ignasi Iglésies de Sant Pol
de Mar, que tan encertadament di-
rigeix Joaquim Pou i Mas, estrenarà
«Fills de misèria», l'obra de l'ex-
celsor de la Generalitat de Cata-
lunya Joan Comorera i Soler.
Hi ha un gran interès per a co-
nèixer aquesta obra de l'il·lustre au-
tor de «L'Avia». Hom assegura que
hi assistiran gran nombre de repre-
sentacions foranes.

Els amateurs de Sant Pol de Mar,
han treballat amb constància en la
preparació de «Fills de misèria», crò-
nica dramàtica d'un fet vulgar en
dos actes i l'últim en dos quadros,
per tal d'aconseguir una representa-
ció reeixida com ja és costum en
aquestes notables artistes en llurs ac-
tuacions.

S'estrenarà també un decorat ex-
profes d'acord amb l'obra.

DOLORS CARNICERO
feliç interpret d'Emília, en l'obra de
Lluís Elias «Amalia, Amèlia i Emí-
lia», que es representa amb èxit al
Teatre Novetats

PUBLICACIONS TEATRALS

«El Nostre Teatre»

L'interès que ve desenvolupant aques-
ta publicació - da dia és més in-
tens: són 43 els volums que porta
publicats, els quals constitueixen la
veritable antologia del teatre català
contemporani. En aquests 43 volums,
l'empresa editora d'«El nostre tea-
tre» ha publicat obres que mai no
haviem estat editades. Això ha fet
que totes les formacions teatrals, en
voler representar obres noves, hagin
hagut de recórrer a les publicades
per «El nostre teatre».
En el número 43, que ha sortit el
dia 1 del mes que som, «El nostre
teatre» ha publicat la valuosíssima
obra «Les gèrgoles de la Seu», original de
Lluís Masriera, president de la Fe-
deració Catalana de Societats de
Teatre Amateur, la qual obra fou
estrenada en la XII sessió de Teatre
de la Cambra.
Per al número vinent, d'aparició
el dia 15 del mes corrent, «El car-
ter Hoboll», original de Joan Trias
i Fàbregas.

TEATRE NOVEIATS

Quin és l'esdeveniment teatral de
l'any? «Amalia, Amèlia i Emília».
Milers de persones ja han vist l'úl-
tima comèdia de l'autor de «Madame».
En menys de quatre setmanes
han estat venudes en les taquilles
d'aquest teatre més de 38.000 entra-
des.
Pot afirmar-se, sense fals recla-
m, que «Amalia Amèlia i Emília», és un
dels èxits populars més grans del
teatre català. Lluís Elias, que la pas-
sada temporada teatral, va revelar-
se com autor de primera fila, a
confirmat plenament les seves dots
de gran comediògraf.

TEATRE
AMATEUR

La Unió Ultramarina, convidada to-
ta la dependència mercantil i en
particular la del Ram d'Alimentació
al Gran Festival que en commemor-
ació del 40 aniversari de la seva
fundació, i a profit de la German-
dats de l'entitat, se celebrará avui
dissabte, a dos quarts d'onze de la
nit, al local social Sant Pau, 116,
principal.

Programa: I. Es posaran en esce-
na les aplaudides comèdies en un
acte de J. Pons i Narcís Pou, res-
pectivament «La glòria a casa» i «La
porteria».

II. La nena Nella, donarà a co-
nèixer el seu popular repertori in-
fantil, recitarà poesies i explicarà el
conte «La rateta que escombrava
l'esc letas».

III. Els nens J. Pié i C. Pedrosa re-
citaran un xistós diàleg. La festa a-
cabará amb un selecte Ball.

AGRUPACIÓ ESCENICA
«ENRIC LUELLES»

Aquesta Agrupació posará en esce-
na demà diumenge, en el seu es-
tege (Cabrera, 60 i 62), la magní-
fica obra en tres actes, original de
J. Navarro Costabell, que porta per
títol «Victor Daura».

CASAL NACIONALISTA
OBRER

Demà diumenge, a les cinc en
punt de la tarda, la Penya escènica
Pittara (Santa Agat, 2) estrenarà
a Barcelona la comèdia en tres ac-
tes «Aurora Boreas», original del
popular comediògraf Agustí Collado,
obra la qual assolí un sorollós èxit
quan la seva primera estrena a la
Societat Iris de Mataró.
Le direcció cènica, anirà a càr-
rec de J. Serrano. Per aquesta es-
trena ha pintat un entonant decorat
el jove artista Carcellé i Balcells.
L'autor assistirà a la representa-
ció.

LA SETMANA ENTRANT I AMB MOTIU

de la 50 representació d'«Amalia A-
mèlia i Emília», se celebrará una
funció homenatge Lluís Elias en la
qual l'afortunat autor adrejarà la
paraula al públic.
Avui dissabte, «Amalia, Amèlia i
Emília». Demà diumenge, tres ses-
sions. A les 3.30, darrera representa-
ció irremissiblement del gran es-
pectacle per a infant «Una vegada
era un pastor...» de Folch i Torres.
A les 5.45 i a les 10.15, «Amalia, A-
mèlia i Emília». Triomf d'interpreta-
ció de la companyia Nicolau-Mar-
tori.

SAVOY

Passa de Gràcia, 56. Tel. 76985
Noticaris Fox - Movietone i Fran-
ces Actualitats. DARRERES INFOR-
MACIONS DE LA GUERRA ITA-
LO-ETIOP: EL DANUBIO AZUL,
per Orquestra i Cors de l'Òpera
de Viena; BOSQUES DE VIENA,
dibuida pels colors de M. G. M.;
LA RAPSOdia HUNGARA. Or-
questra Rodé. EXIT DEL FILM:
LA ETERNA VIENA
un meravellós reportatge de in-
terim. Demaneu informes del
Concurs Savoy.
Demà, diumenge, MATINAL, a
les 11 Butaca, 1 pta. Tarda,
a les 3.30. INFANTIL. Butaca, 1 pta.
5 DIBUIXOS - QUEREMOS UN
HIJO (comica) - CERCAIS Y BA-
LAS. Butaca, 1 pta. Tarda,
a les 5.45. ESPECIAL, a les 6. Buta-
ques, 2 ptes. ASI AMA LA MUJER,
per Joan Crawford. - NIT, Con-
tina, 1 pta.

MARYLAND

Pl. Urquinaona, 5. Telefon 21866
Sessió continua, Tarda, 3.30,
5.30 i 7.15. Nit, a les 10:
CONCIERTO DE LA BANDA
(dibuida de Walt Disney)
NOTICARIO DE LA FRONTE-
RA
L'espléndid film
STRADIVARIUS
per Gustav Froelich i Sybille
Schmitz
Butaca, tarda i nit, 2.50. A les
7.15 1.25 ptes. Imposos incòncios.
Es despatxen localitats per a la
sessió numerada de demà,
diumenge.

GINEMA PARIS

Tel. 14544 Avda. Ptal. Angel 11-13
SEMPRE EL PROGRAMA MES
ATRACTIU
Tarda, 4.30. Nit, 9.45:
Joan Bonnet en EL DERECHO
A LA FELICIDAD - 5 MINUTOS
DE ESQUI - TALLER DE REPA-
RACIONES (dibuida) - Wallace
Beery en el formidable film M.
G. M. NIDO DE AGUILAS, ver-
sio original. - DEMÀ, MATINAL,
10.30. - Despatx de localitats
numerades per a demà, tarda,
a les 6. DILLUNS VINENT:
Frederic Mars i Ann Sten en
VIVAMOS DE NUEVO - Henry
Garat en la divertida opereta
U. F. A.: LOS DIOS SE DI-
VIERTEN.

LA HUMANITAT

Redacció: 22122
Imprenta: 14446

VARIETATS

BRAUS - ARENES

Demà, diumenge, a les 11.45
GRANDIOSA MATINAL TAURI
a benefici del Teatre de l'«EPI-
PEIN»
6 braves novells per al 6
RE J. N. A. D. O. R. S.
ANTONI H. MARCET
i els valents matadors de braus
CARNICERITO DE MALAGA
PEDRERO DE MEXICO
RAFAELILLO I GIL TOVAR
ENTRADA, 1 PTA.

Frontó Principal Palace

Avui, dissabte, tarda: RECAL-
DE - IBARLUCEA contra ROMAN-
LIZARRIBAR. Nit, a les 10.15:
Partit a pala. ZAGUIRER -
GABATE - CAZALIS contra GU-
RUEAGA - ARRIOLA.

FRONTO NOVELTATS

Avui, dissabte, tarda, a les 4:
Partit a castella. URRUTIA -
CHIQ. ERDOZA contra ROMAN-
LIZARRIBAR. Nit, a les 10.15:
Partit a pala. ZAGUIRER -
UNAMUNO contra ZARRAGA -
PASAY. - Detalls per cartell.

ESPECTACLES PER
A AVUI

TEATRES

BARCELONA. - Tarda i nit: «La
rissa».
COMIC. - Tarda i nit: «Mujeres de
lucero».
ESPANOLA. - Tarda: «Chent del dia»
i «Els estudiants». Nit: «Xuan-
ta» i «Els ambients».
LICEU. - Avui, a les 9.30: «Madame
Butterfly».
NOVELTATS. - Tarda i nit: «Amalia,
Amèlia i Emília».
NOU. - «La alegría de la
juventud» i «Els franciscans».
BOHEMIA. - Tarda: «Canallita mío!»
FELICITAT PALACE. - Tarda i nit:
«Bodas de Sangre».
FOLIOGRAMA. - Tarda i nit: «Solah».
NIT: «Una vida de París».
APOLLO. - «Una estrella y un lucero».

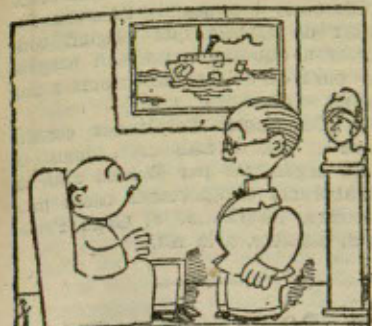
CINEMES

AMERICA. - «El brindis de la muer-
te». «Una dama sin igual» i «Els
cuatro vientos».
ARENES. - «Añora y siempre» i «El
incomprendido» i «Sucedio en
Nueva York».
ACTUALITAT. - Revistes, reportajes
d'actualitat, dibuixos.
ARNAU. - «Añora y siempre» i «El
velo pintado».
ASTORIA. - «La Bandera».
AVINGUDA. - «El delator» i «Barca-
rola».
BARCELONA. - «Loteria del amor» i
«El fin del desierto».
BOHEMIA. - «El nuevo mandamiento»
i «El velo pintado».
BOSC. - «Tela de araña» i «La gene-
ralita».
BOHEMIA. - «El día que me que-
dó» i «Una vida de París».
BROADWAY. - «Añora y siempre» i
«El velo pintado».
CAPITOL. - «La novia secreta», «Char-
lie Chan en Egipto» i «Bolas de pa-
pel».
CENTRO. - «Bohemia», «Amor y cuar-
tillas» i «Espías en acción».
COLISEUM. - «El crítico millonario».
COMETAS. - «Un par de detectives» i «Un
tipo fresco».
DIA. - «Cesta abajo», «Etiopias»
i «Siempre en mi corazón».
ENTENÇA. - «Charlie Chan en Pa-
ris», «Reluctos i «Bajo presión».
ESPANOLA. - «Una vida de París» i
«Líneas de Hungría» i «Cuando el diablo
sonríe».
EXCELSIOR. - «Nuestra hijita», «Char-
lie Chan en Egipto» i «Bolas de pa-
pel».
FANTASIO. - «La reina del barrio».
FELICITAT. - «Añora y siempre» i «El
velo pintado».
FEMINA. - «La estropeada vida de Oli-
ver» i «Una vida de París».
FOC NOU. - «El Paraiso recordado» i
«Hombres olvidados» i «Que tío
más grande».
GOYA. - «Cesta arriba», «Pupa bohé-
mia» i «El origen del hombre y de
la vida».
IRIS. - «Añora y siempre», «Sucedio en
Nueva York» i «Bolas de papel».
KURSAAL. - «Charlie Chan en Egipto» i
«Nuestra hijita» i «Barcarola».
LAETANA. - «Ella, casada necesita
matrimonio» i «Una vida de París» i
«MARINA» - «El hombre que volvió
por su cabeza», «Mademoiselle Doc-
tor» i «Una vida de París».
MAJESTIC. - «Violines de Hungría» i
«Juana de Arco» i «Adorables».
MARILAND. - «Estravagantes».
METROPOL. - «Una escuela» i «La tela
de araña».
MISTRAL. - «El horror de la guerra» i
«Añora y siempre» i «El velo pin-
tado».
MONUMENTAL. - «Asegure a su mu-
jer», «Una dama sin igual» i «O
presencia» i «Una vida de París».
MUNDIAL. - «Hombres olvidados» i
«El paraiso recordado».
NORIA. - «Juana de Arco» i «Vampiressa
1335».
PEDRO. - «El fantasma del Conven-
to» i «El crimen del Vanities».
PARIS. - «Cesta arriba» i «El de-
recho de la felicidad».
PATHE PALACE. - «Nuestra hijita»
i «La tela de araña» i «El delator».
PRINCIPAL. - «Cuando el diablo son-
ríe», «Unandito» i «El secreto de
una vida».
PURI CINEMA. - Curiosidades, documen-
tarios, revistas i dibuixos.
RAMBLAS. - «Barcarola» i «Tu se-
ñal mías».
SAVOY. - Curiosidades, reportajes, actua-
litats i «Eterna Viena».
SELECTO CINEMA. - Actualitats, dibu-
ixos, culturals i «Barcarola».
SMART. - «Una escuela», «Sinfonia
del amor».
SPLENDID. - «Hombres olvidados» i
«La loteria del amor» i «Por el mal
camino».
TALIA. - «Hombres olvidados», «Que
tío más grande» i «El terror del
Egipto».
TRIO. - «Mademoiselle Doctor»,
«Que calamidad» i «El hombre que
volvió por su cabeza».
TIVOLI. - «El conde de Montecris-
to».
TETUAN. - «Conoce a tu hijo», «Violin-
es de Hungría» i «El velo pin-
tado».
URQUINAONA. - «La nave de Sa-
tan».
VERDI. - «Haciendo de las suyas»,
«Luisiana» i «La hermana blanca».
VOLGA. - «El secreto de la felicidad» i
«Una escuela» i «La tela de araña».
WALKYRIA. - «La novia de Frankens-
tein» i «El velo pintado».
XILE. - «El velo pintado», «Nuestra
hijita», «El ángel del arroyo» i «No
me mates».

Preguem a les empreses
que ens enviïn propa-
ganda que vulguin es-
criure-la en català

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
Ronda Universitat, 25
Tel. 9-122Impremia
TALLER NUM. 47
Edició 11446PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un any 550 pessetes
Fora un trimestre 1050 pessetes
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre 1350 pessetes
Altres països un trimestre 770 pessetes

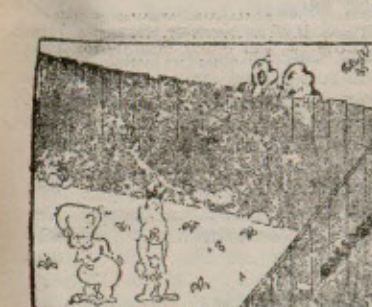
«ASI SE ACABA ANTES»
—Quien tiene razón, el que dijo que hay acuerdo o el que dijo que no lo hubo?
—El que dijo que hay que disolverlo.
(De «El Liberal»)

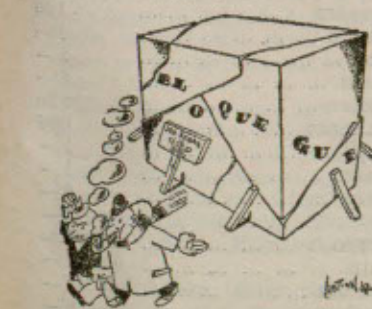
«EL SEÑOR PIC ES RETIRA DE LA POLITICA»
—Suposo, però, que la vostra retirada serà temporal...
—Sí, filla... i quin temporal!
(De «La Publicitat»)

«MAR DE FONDO»
—Si no amaina el temporal, naufragio seguro!
(De «Yaa»)

«CON LAS VERGUENZAS AL AIRE»
—¿Son desnudistas?
—No; los ha dejado así la opinión pública.
(De «La Libertad»)

«POLITICA BLOQUISTA»
—No te detengas, por Dios. ¿No ves que eso amenaza ruina?
(De «Las Noticias»)

«LA DEFENSA MAS SEGURA»
—y si te pillan, no te preocupes... Les diremos que eres el jefe.
(De «Informaciones»)

«DE ATAR»
—Que si hubo acuerdo, que si no hubo acuerdo, que si hay desacuerdo o no hay desacuerdo por el acuerdo. Diga usted: ¿estaremos todos muertos?
(De «Heraldo de Madrid»)

LA PREMSA

La indignitat i la vilesa de bracet

Heus ací unes paraules de La Publicitat, amb les quals estem absolutament d'acord:

«La Ven de Catalunya i els seus afins s'apropien de l'exclusiva que els ha estat atorgada per a comentar determinat tema de la vida política catalana i tiren al dret, segurs que no han d'ésser replicats. La situació és nova i sabem apreciar-la amb l'entusiasme que es mereix. És clar que malgrat els avantatges polemics que els proporciona una posició privilegiada, no demostren gaire fertilitat de recursos; no surten del 6 d'octubre, com si ells haguessin arribat a aquella data amb tot el dolor de la innocència, immaculats. És estrany que nuncin al record de fets que en produir-se els cotitzaven amb orgull com a gestes glorioses; per a ells la política catalana ha començat el 6 d'octubre, però per a molta gent va començar molt abans i recorden el paper i a participació que els desmemoriats d'avui van tenir-hi.

Un dels seus tòpics predilectes ha estat retreure contactes, compromisos i transigències dels altres. ¿Com podran justificar mai els que de dos anys ençà se sostenen amb la corrupció política present? En pocs mesos ha calgut posar en funció dues vegades una comissió parlamentària depuradora, i tothom està convençut que posada a fer aquesta comissió tindria feina llarga. De quina banda estan ells, amb els polítics o els administratius? ¿Per què no diuen res de la passada que els han jugat en la qüestió del retraspàs del servei d'obres públiques, que obligà a dimidir el senyor Rahola? ¿Quins són aquests contactes que els posen en situacions tan extremades i per què no en diuen res? ¿Per què no parlen de la campanya brillant del senyor Ventosa compensant el silenci sobre l'Estatut amb la demagogia més delicada? I del recurs contra la llei de contractes de conreu, i de la retirada del Parlament i de la campanya de desprestigi aprofitant-se d'una llibertat d'expressió que neguen als altres?

Si la gallardia no ha estat mai el seu fort, en canvi no tenen por a saber fer l'orni quan els convé; d'aquesta trista habilitat els annals de l'ajuntament de Barcelona en podrien proporcionar testimonis insuperables. L'art de sacrificar-se o de secrets per a ells; ara mateix sacrifiquen la veritat i altres coses tan delicades, tot sabent la reacció que aquesta tàctica ha de produir fins en els temperaments més equànims.

FONDS PER A PESSEBRES

Papers pintats moderns ARCS, 6

Com en temps de la difunta monarquia

El Siglo Futuro, contemplant l'actual panorama governamental, recorda els temps de la difunta monarquia.

«Cuando hablamos de monarquía para aplicar errores de entonces a conductas actuales, ya se entiende que nos referimos a la monarquía con minúscula, es decir, a la monarquía chica, al régimen monárquico constitucional liberal y parlamentario de que es sucesor el régimen republicano democrático de trabajadores de todas clases, incluso atracadores, que también es trabajar.

Y en este aspecto decimos que estamos, por lo que respecta a la marcha de la política parlamentaria, como estábamos o como estaban, que es más propio—, los políticos que jugaban con los intereses de la nación lo mismo ayer que hoy.

Basta tomar un periódico en las manos para darse cuenta de que toda la agitación política de estos días gira alrededor de lo que en la monarquía aquella se llamaba el decreto. El decreto de disolución. Porque tal es la virtud del sufragio, que quien preside las elecciones se queda con la parte del león, como en la fábula. Y todos son aspirantes a obtener el decreto.

Así están las cosas. Eso del dictamen sobre la denuncia Nombela no hay nadie que lo crea un obstáculo para plantear ni para retrasar una crisis que está en el ánimo de todos los españoles.

El Madrid polític

Leuc ací com Gaztel, en un article publicat a l' Vanguardia, veu Madrid:

«Madrid ya no tiene casi nada que ver con el resto de España, la política que en Madrid se hace no tiene que ver nada con el, absolutamente. Quien ha frecuentado los salones de las Cortes y los despachos de los ministerios, experimenta una sensación clarísima y casi inefable, por lo enorme, de lo que busca de remedio a las enfermedades personales, al político es a quien debe irse para remediar los males públicos. Pues bien: que nos maten, si a los que conecemos la política española por dentro nos da ésta la más pequeña, la más leve, la más remota sensación de competencia. Al contrario: la política madrileña, en ese aspecto, da la impresión de una ignorancia absoluta. En vez de ayudar al país, produce el efecto palpable, rotundo, definitivo, de que le está enredando constantemente.»

Els últims dies

Així titula Heraldo de Madrid: «Los últimos días de Pompeya», els dies de l'actual Govern.

«Ayer celebraron una detenida conferencia el presidente del Consejo de ministros y el titular de la cartera de Guerra. Informes autorizados nos permiten afirmar que los señores Chapaprieta y Gil Robles versaron en su diálogo sobre los últimos días de la actual situación, sobre la causa que debe producir la crisis y sobre la fecha de su planteamiento. Por informes que estimamos fidedignos, podemos asegurar

OFICINAS PER A RECTIFICACIO DEL CENS

Esquerra Republicana de Catalunya

DISTRICTE II

Oficines per a la rectificació del cens electoral i inclusió de nous votants

Agrupació Valencianista d'Esquerra

(Aldana, 5, entresol. Olympia)

Centre d'Esquerra Republicana

(Tapicler, 27)

Centre d'E. R. del Port

(carretera de Port, 409)

Cada dia, de 4 a 9 de la nit

UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

Oficines obertes per a inclusió i rectificació del cens electoral:

Portaferrissa 719 (Sala Moreno), Via Laietana, 6 (soterranis del Bar NICE), Angels López de Ayala, 20 (Hostafrancs), Secció de la U. S. C. Clot, València, 573. Secció U. S. C. Hort, plaça d'Eivissa, 3

Estafada a un xilè

UNS INDIVIDUS, FINGINT-SE POLICIES, LI TIMAREN DUES MIL PESSETES

Jordi Rojas, xilè de nacionalitat, edita, segons digué, una revista que titula «Colón». En un dels seus números havia d'aparèixer un comentari al conflicte italo-abissini, però la censura l'hi taxà.

Simultàniament amb això uns individus es presentaren al seu domicili dient-li que eren policies i que si no els donava cinc mil pessetes el detindrien. Entaularen conversa i li concediren la llibertat per dues mil pessetes que lliurà tot seguit.

Posteriorment, Rojas s'assabentà que no eren policies ni hi havia contra ell cap ordre de detenció per la qual cosa es presentà a la Prefectura a denunciar l'ocorregut.

Per damunt de totes les misèries

Reproduïm amb gory aquestes paraules d'El Liberal:

«La monarquia no sancionó ninguna responsabilidad ministerial. Y por no hacer justicia contra los de arriba y por extremarla contra los de abajo, se hundió la monarquía... Y esto que se está hundiendo ahora no es otra cosa sino la supervivencia de aquel régimen abominable que asaltó la fortaleza republicana.

A la República no afectan estos escándalos. Cuando la República se haya curado las taras, los defectos, las lacras de que le hizo copioso legado la monarquía, el régimen podrá continuar su período de crecimiento con perfecta salud.

El tratamiento para esa curación lo darán las urnas en elecciones generales, que no pueden continuar aplazándose.

Hemos hablado todos reiteradamente. Están agotados los turnos. Sólo falta hablar al pueblo soberano. Y es obligado pedirle el voto para que diga la última palabra.»

que esta se produirà la semana pròxima.

Así las cosas, es conveniente conocer la actitud de los diversos grupos republicanos y del partido socialista. Todos sin excepción—unos y otros—, están de acuerdo. Los partidos republicanos y los socialistas limitan sus aspiraciones a que la República sea gobernada por los republicanos, exclusivamente por los republicanos. Siendo así a partir de la crisis, inminente ya, el partido socialista haría solemne acatamiento a la legalidad republicana.»

AHIR COMENÇA LA VISTA DE LA CAUSA CONTRA CARLES ALSINA QUE VA FERIR GREU-MENT L'ENCARREGAT DE LES OBRES ON TREBALLAVA

Comparegué ahir davant el Tribunal del Jurat, Carles Alsina, processat pel delicte d'homicidi frustrat en la persona d'Antoni Pallars, encarregat de les obres en les quals prestava els seus serveis.

El fet ocorregué el dia 6 de setembre, del 1935, a la Resclosa de Vic i segons es desprèn del sumari, Alsina agredí amb un picot Pallars en una discussió per motius del treball.

El processat en el moment de la vista declarà que havia comès el delicte a causa que l'encarregat continuament el feia objecte de mals tractes fins a l'extrem que el dia que ocorregué el fet l'amenaçà amb una pistola i ell per evitar ésser agredit ho féu abans amb el picot que tenia a la mà.

Declararen diversos testimonis, companys de treball del processat. Tots coincidiren a palesar que l'encarregat els tractava molt malament i ratificaren l'amentat pel processat.

Pallars, naturalment, negà que tractés malament els obrers i que agredís el processat amb una pistola, i afirmà que l'agressió va partir de l'Alsina.

La prova pericial, a càrrec dels forenses, fou contradictòria, car mentre uns diuen que el processat és un anormal, els altres afirmen que està en possessió de les seves facultats.

Acabat l'informe del fiscal es suspengué la vista avui a les onze del matí.

ELS ESTRANGERS INDEBITJABLES

Expulsions

Han estat expulsats per indebitjables el subdít polonès Ludowick Sanna, detingut a Martorell, el dia 16 de novembre; Joan Antoni Maneres, portuguès, considerat com a anarquista, fou detingut a Manresa, el 21 d'agost; George Pappas, canadenc, que diverses vegades ha creuat l'ordre d'expulsió; Perla Longja Rosenberg, subdít polonès, indocumentada, que serà també expulsada.

Encara manen les dretes...

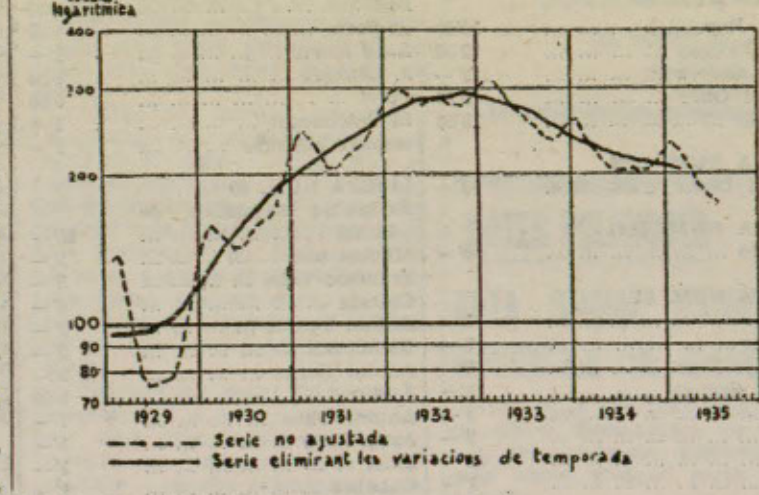
Mentre l'atur forçós disminueix arreu... a Espanya augmenta

Remarcàvem ahir la catàstrofe que els governs dretistes han produït en el camp de la nostra economia, i dèiem que, a la pràctica aquesta es tradueix en un augment de l'atur forçós. Recordarem que mentre les esquerres durant el seu bienni van reduir el dèficit de la balança comercial de 277 milions de pessetes, a 162 milions, el bienni dretista ha augmentat aquest dèficit fins als 375 milions, xifra molt superior a les dels darrers temps de la monarquia.

Però el més remarcable de tot, és que els governs del bienni esquerrista varen obtenir un resultat tan beneficiós per al país, en els moments que a tot el món la crisi era més lúida, en els moments que les xifres d'obres en atur forçós adqui-

re temporal. Si examinem la caleta corresponent a cada any, veurem que durant els mesos d'hivern l'atur s'intensifica, per a disminuir durant la primavera i mesos d'estiu. Doncs bé, si seguim el gràfic veurem que el màxim de l'atur internacional correspon al període que va des de l'últim semestre del 1932 al primer semestre del 1933, i crecant més, si ens fixem en la línia de la sèrie no ajustada veurem que el punt més alt de la sinuosa correspon al primer semestre del 1933, que és precisament el període final del bienni esquerrista, en el qual s'havia arribat a reduir el dèficit de la balança comercial des de 277 a 162 milions de pessetes.

Seguim mirant el gràfic, i veurem

Gràfic dels índexs de l'atur forçós internacional, des de l'any 1929 al 1935. Base: 1929 = 100

rien el seu punt més elevat. Res no hauria tingut d'estrany que en unes circumstàncies com aquestes hi haguessin hagut una intensificació de la crisi; no ho fou així. La crisi existia, la balança comercial era deficitària, la herència de la monarquia, però aquest dèficit es va reduir en els moments que la crisi mundial arribava al seu grau màxim.

Per a demostrar el que acabem d'afirmar publiquem un gràfic corresponent a l'Índex Internacional de l'atur forçós. Aquest gràfic és un resum de les estadístiques recollides dels 16 països més importants, fetes públiques per l'Oficina Internacional del Treball, de Ginebra. No expressa l'atur forçós en nombres concrets, sinó que es refereix als nombres índex de l'atur forçós de l'any 1929 al 1935, present com a base: 1929 = 100. Fixant-nos en el gràfic veurem que hi ha dues línies, una de tractat trencat en la qual es remarquen un seguit d'alts i baixos, i una altra de tractat seguit i continuat. La primera correspon a la sèrie no ajustada, és a dir, en la qual hi ha representats els alts i baixos de l'atur forçós durant l'any, que corresponen a les variacions inherents a les feines de temporada.

La segona línia—la de tractat seguit—correspon a un promedi fet eliminant la influència de les feines

qu'la disminució de l'atur forçós internacional que s'inicià durant el primer semestre del 1933, s'intensifica cada vegada més fins a arribar al primer semestre de l'actual any 1935—línia de la sèrie no ajustada—al mateix nivell de l'any 1930. Doncs bé, en el moment en què es reflecteix aquesta disminució internacional de l'atur i de la crisi, es quan a Espanya, sota el domini dels governs de dreta, la crisi adquireix una intensitat màxima, reflectida en el dèficit de la balança comercial, portat des de 162 milions de pessetes—quan a l'any 1933 acaba el bienni esquerrista—fins a 375 milions de pessetes en què l'ha posat el bienni dretista a finals del primer semestre de l'any que som.

Mirem ara la situació concreta de l'atur forçós a Espanya. Hem vist ja que des de l'any 1933 fins al març de l'actual 1935, l'atur forçós ha anat disminuint continuament als 16 països més importants. A Espanya, sota el govern de les dretes, ha passat exactament el contrari.

Publiquem a continuació les dades concretes fetes públiques també per l'O. I. T., referents a Espanya, les quals enclouen el període que va des de mitjan any 1933 a mitjan 1935, o sigui el de disminució internacional de l'atur forçós:

	1933		1934		1935	
	Total	Parcial	Total	Parcial	Total	Parcial
Juliol	285.898	258.939	320.907	199.040	346.837	231.990
Agost	348.389	239.785	394.493	253.432	415.120	275.985
Setembre ..	380.121	239.580	415.921	243.910	—	—
Octubre	348.163	237.942	391.906	237.824	—	—
Novembre ..	355.828	248.167	382.711	222.413	—	—
Desembre ..	351.804	267.143	406.743	261.155	—	—
Gener	—	—	382.199	233.848	451.234	259.850
Febrer	—	—	372.157	230.588	450.040	239.595
Març	—	—	416.360	230.268	437.088	267.394
Abril	—	—	428.915	276.899	469.101	262.933
Maig	—	—	372.316	266.882	429.211	242.019
Juny	—	—	281.707	202.287	359.102	246.230

Com es pot veure, l'augment de l'atur forçós a Espanya és una cosa constant. Aquesta ha estat l'obra de les dretes. Aquest és el resultat del bienni dretista. Tot plegat ho podem concretar establint la següent comparació: mentre durant el bienni esquerrista la crisi mundial arribava al seu grau màxim, la crisi a Espanya arribava a un nivell mínim; mentre durant el bienni dretista la crisi mundial arribava a un nivell mínim, la crisi a Espanya arribava a un nivell màxim.

tista la crisi mundial arribava a un nivell mínim—segons el gràfic de l'atur forçós internacional, igual al de l'any 1930—la crisi ha arribat a Espanya a un nivell màxim; màxim d'atur forçós, i màxim desequilibri de la balança comercial. Creiem que ja no es pot demanar més. Si hi hagués vergonya...

F. GRAU I ROS

Per què no es resol la vaga de Terrassa?

Entrem avui al sisè dia de vaga a les fàbriques de gènere de punt de Terrassa. Ahir l'atur va continuar amb la mateixa intensitat, i els obrers que lluiten en defensa dels seus drets legítims reconeixen no delixen decaure el seu entusiasme.

Contràriament al que s'anuncia, ahir no hi hagué cap nova reunió a la Conselleria del Treball. A la reunió d'ahir els delegats obrers varen exposar clarament el seu punt de vista i el que volen: exacte compliment de les bases de treball vigents.

D'acord amb unes bases de treball del mes de juliol del 1931, i amb el pacte provisional del febrer del 1934, signat tot de comú acord entre patrons, obrers i un delegat de les autoritats catalanes, es varen fixar uns preus mínims per a les diferents feines de la indústria del gènere de punt. Fa un cert temps que els patrons, contravenint les bases esmentades, que tenen signades, varen començar a reduir els preus establerts

i han arribat a l'extrem que hi havia patró, amb dues fàbriques, que feines determinades les pagava a 3 pessetes la dotzena en una fàbrica, i a 4 pessetes en l'altra. Aquesta situació s'anà agreujant pel fet que les reduccions eren cada dia més intenses, fins a l'extrem que ja era com si les bases no existissin. Va ésser davant aquesta situació que els obrers, en defensa dels seus interessos, varen anar a la vaga.

Els obrers del gènere de punt de Terrassa volen actuar en tot moment dintre la legalitat. Es per això que varen acudir a la reunió que va tenir lloc abans d'ahir a la Conselleria del Treball. En ella varen recollir amb la documentació corresponent—els exemplars de les bases de treball, el document signat pels mateixos patrons—el seu dret. En aquesta reunió, segons les nostres referències, tant el Conseller gestor, com el Director de Treball, com el Cap de serveis socials, varen estar d'acord amb que la raó assisteix els obrers i que

el conflicte havia de resoldre's amb el compliment íntegre de les bases de treball vigents. I ara, posades les coses en aquesta situació, els obrers es pregunten: si s'ha reconegut que cal complir les bases de treball, per què no s'imposa als patrons que es complixin?

Sabem que són molt freqüents les anades i vingudes dels patrons de Terrassa als domicilis de molts prohoms de la situació. D'altra banda, no s'han pas amagat de dir que si abaxaven els preus del treball era perquè per alguna cosa manaven els seus, i calia aprofitar-ho. El que si és innegable, és que, si hi ha vigents unes bases de treball, s'han de complir, i el deure de les autoritats és obligar a complir-les als uns i als altres. I si són els patrons els que les burlen, cal procedir contra ells, tal com ho fan contra els obrers.

La vaga del gènere de punt de Terrassa és legal, els obrers estan dintre de la legalitat, i volen actuar sempre dintre de la mateixa legalitat. Cal que qui té el deure d'emparar i defensar el seu dret ho faci. La vaga de Terrassa no pot allargar-se més, a menys que no es prengui a acabar-la cansant els obrers per la fam. Esperem que no s'arribarà a un tal extrem. La raó sempre triomfa.

La Conferència del secretari general del Front Unió de Treballadors Mercantils

Es fa avinent a totes aquelles persones que vulguin assistir a la conferència que el company Jordi Arquer, Secretari General del F. U. T. M., que amb el tema «Anul·lació dels laudis i les noves bases que volen imposar-nos autoritats i patrons» donarà, demà, diumenge, a les onze del matí, a la Sala Capisr, que passin a recollir la corresponent invitació a qualsevol de les següents entitats:

Secretariat general del Front Unió de Treballadors Mercantils, Portaferrissa, 19, pral. De nou a una i de tres a set.

Associació d'Empresaris d'Agents de Duana, Consignataris, Armadors i Similars, Passage a la Pau, 10, bis, primer, de set a nou.

Associació Ferrereta, Petritxol, 12. Acó el Professional Social de l'Associació de Comptables de Catalunya, Duc de la Victòria, 15. De set a nou.

Associació de la Dependència Mercantil, Sant Honorat, 13. De set a nou.

Cambra del Viatjant, Corredor i Representant de Catalunya, Claris, 6, pral. De quatre a nou.

Secció Permanent d'Organització i Treball del C. A. D. C. L., Tres Llit, 3. De set a nou.

Sindicat Mercantil de Barcelona, Portaferrissa, 19, pral. De set a nou.

Unió de Mossos i Cobradors, Montcada, 13. De set a nou.

Unió Ultramarina, Sant Pau, 116, pral. De set a nou.

Centre de Dependents de Badalona, Sant Anastasi, 3, Badalona. De set a nou.

DEULOFEU

Darreres novetats en: CAMISERIA COMBATE, RIA, GÈNERES DE PUNT, IMPERMEABLES BATES I BATES.

Preus limitadíssims

Call 30, plaça de la República, 4 - BARCELONA

NOTICIARI

SINDICAT D'INDÚSTRIES GRAFQUES I SIMILARS

Ha arribat a coneixement de la Junta d'aquest Sindicat que una Comissió de la patronal d'Arts Gràfiques ha sortit cap a Madrid per a aconseguir autorització per a rebaixar els jornals dels treballadors en un 20 per cent.

Davant un fet tan greu, aquest Sindicat dona la veu d'alarma a tots els obrers gràfics per tal que, deixant de banda diferències i discrepàncies, formin un bloc que s'oposi i faci trassar les pretensions de la patronal gràfica.

Creiem imprescindible la reorganització del Front Unió d'Arts Gràfiques de Catalunya, i a tal fi fem una crida a tots els Sindicats i Societats gràfiques de la regió.

Per a tots els detalls que es vulguin saber relacionats amb aquest assumpte, dirigiu-se al Sindicat d'Indústries Gràfiques i Similars, carrer de Portaferrissa, 19, entresol.

UNIO PROFESSIONAL DE COBRADORS I MOSSOS DEL COMERC, BANCA I INDÚSTRIA

L'Unió Professional de Cobradors i Mossos del Comerç, Banca i Indústria de Barcelona assabenta a tots els seus associats que tinguin interès en assistir a la conferència que es donarà a la Sala Capisr, demà, diumenge, dia 8, al matí, que passin per la secretaria de l'entitat, carrer de Montcada, 14, pral. a recollir la corresponent invitació, sense la qual no serà permesa l'entrada a la Sala.

Camisa negra i bandera bicolor

Francesc Riba, es presentà a un bar del

La Música

EL CONCERT ELISABET COEMANS DE PEREZ FARRAS A GIRONA

El proper dimarts, dia 10, a les deu de la nit i al Centre de l'Unió Republicana de Girona, es celebrarà un interessant concert a càrrec de la violinista Elisabet Coemans de Perez Farras, acompanyada al piano pel notable concertista Alexandre Vilalta.

Circumstàncies doloroses prou conegudes de tothom, han obligat a la senyora de Perez Farras a recórrer al seu art per tal de poder atendre les necessitats pròpies i les dels seus fills. Aquest art que fou un temps un dels mrs. preuats encants d'una llar feliç, es avui el noble mitjà que assegura a unes vides, el que la vida reclama.

Dimarts vinent, Girona, com abans Lleida, Tarragona i altres poblacions catalanes, podrà admirar i aplaudir l'art magnífic d'aquesta violinista i podrà tenir el goig de saber-se agraïda per uns donatius que, ho i essent poca cosa al costat de l'art magnífic que rebran a canvi, portaran a una llar unes espurnes d'alegria.

Es d'esperar que, una vegada més, Girona sabrà mostrar-se generosa i el concert de la senyora de Perez Farras serà un èxit per tots conceptes.

Arreu on ha actuat, ha correspost generosa i agraïda a les atencions rebudes compartint amb els presos polítics de les comarques respectives les ofrenes rebudes en l'aveniment dels concerts.

LES SARDANES

A LA RONDA DE SANT PAU
Demà, diumenge, al matí, tindrà lloc una ballada benèfica, a càrrec de la cobla catalunya, a la Ronda de Sant Pau, entre Camp Sagrat i Parlament.

VISTO E OÍA

Les participacions de... 8.001 del sorteig de Nadal 1935 emeses pel G. E. JOVENTUT CATALANA són declarades nul·les per haver-hi error.

En el seu lloc, es disposa del núm. 8.004 per al seu canvi, el qual es pot canviar a aquelles on han estat adquirides.

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.	novembre i desembre	5
Suma anterior	171.690'05	
Pere Ararà, de St. FELIU DE GUÍXOLS	10	
Un policia de la Generalitat	2	
José Coloma (2a veg.)	1	
Uns catalans dels carrers	1	
Tamarit i Urgell (41 vegada)	7	
Un estudiant nacionalista	1	
Una colla d'amics	14'75	
Amicrericament	2	
Gil	1	
Manuel Crespo	150	
Els nens Subirà (mesos de		
Una Maria, de CORNEL·LA	5	
Anna Maria Calvo	3	
Receptació rifa de Nadal, per Victòria Pons i Maria Zarzosa	25	
Germànies Gertrudis i Maria Pataut Llena	2	
Maria Triana Roca	1	
Joaquima Llena Triadú	1	
Els mateixos de cada setmana	8	
Cònsol Marín	2	
Carne Planas	3	
Jacint Casas (mensual)	5	
Trinitat Vila de Sales		
Suma i segueix	171.823'39	

Relació de donatius recaptats per elements de les entitats polítiques d'esquerra (Per llistes)

	Ptes.	71	2	
		G. Dasca	2	Cacharrera
Suma anterior	3.600'45			Gomà
LLISTA NUM. 49				Baldri Miró
Isidre Morera	2	LLISTA NUM. 463		Teresa Gallano
Manuel Oller	225	Josep Casals	1	Daniel Colet
Joan López	1	Lluís Segarra	1	Carme Oget
Antoni Mas	5	Josep Garcia	1	
Diversos	24	Ramon Glos	1	LLISTA NUM. 45
Emili Palor Vidal	3	Estanislau Sunyer	1	Foment Republicà de
		L'Invisible	1	Sants
		F. Colomer	1	Alós
LLISTA NUM. 50		Brú	1	Francesc Vidal
Avenç Republicà	19'50	El pedas	0'50	Antoni Hems
Pere Bunigas	2'50	Lluís Marto	0'50	Antoni Ventós
Isidre Morera	2	J. Guixart	1	Antoni Oliva
Manuel Oller	225	Peret	0'50	Manuel Casadevall
Diversos	15'50	El desconegut	1	Josep Rñoli
		Ramon Figueras	1	Josep Miró
LLISTA NUM. 1036				Josep Canals
Ateneu Obrer d'Esquerra	80	LLISTA NUM. 40		Joaquim Iso
		Foment Republicà, de		Josep Gabaldà
LLISTA NUM. 1141		Sants	25	Eudald Andreu
Cervelló	55	Manuel Alós	2	Pere Balcells
		Francesc Vidal	2	Carme Ballaster
LLISTA NUM. 61		Chicala	4	Carme Oget
X. X.	1	Antoni Ventós	2	Eduard Baldo
J. Vila	2	Casadevall	2	Cacharrera March
Salvador Tosa	2	Antoni Hems	2	Teodor Gomà
Antoni Sagues	8	J. Ripoll	0'50	Daniel Colet
19	1	Antoni Oliva	1	R. Garcia
21	2	Josep Miró	1	
22	1	Cans	1	LLISTA NUM. 43
23	1	Gabaldà	1	Antoni Pau
24	1	Gabaldà	1	Joaquim Xiqués
25	1	Balcells	2	Amadeu Esclusa
6	1	Carme Ballarier	2	Manuel Puig

Els italians bombardegen l'hospital de sang americà de Dessie i el palau del Negus, on aquest es trobava Els perits anglo-francesos han estudiat una fórmula de solució

El Negus ha adreçat una nota a la S. de N. protestant del bombardejament de l'Hospital de Dessie en el qual ha resultat ferit un periodista francès --- La solució que sir Hoare i Laval presentaran a Itàlia, sembla que conté la cessió de part de la zona Nord i part de l'Ogaden a Itàlia, i la cessió a Etiopia d'un port i un passadís a Eritrea

EL NEGUS ANIRA AL FRONT NORD QUAN LI SEMBLI MILLOP

Addis Abeba, 6. — En contra dels rumors que asseguraven el contrari, el Negus continua avui a Dessie.

Es confirma, però, la seva proximitat a Dessie, i el fet que, en el moment que pren més oportunitat, sense previ avís, per tal d'evitar una possible acció de l'aviació italiana contra la caravana d'Haile Selassie I.

Durant la seva estada a Dessie, l'emperador prossegueix les seves conferències amb els destacats caps militars abissins i estudia el pla de campanya a desenvolupar al front Nord.

L'AVIACIO ITALIANA HA CAUSAT MOLTES VÍCTIMES A DESSIE, ON ES TROBA EL NEGUS

Addis Abeba, 6 (urgent). — Els aeroplans italians de bombardeig han fet tres aparicions sobre el cel de Dessie i han bombardejat copiosament la ciutat.

No obstant les precaucions adoptades en previsió del bombardeig, cal lamentar nombroses víctimes i destruccions materials de consideració.

A l'atac dels avions fou contestat amb foc de les bateries antiaèries i metralladores, però els tirs resultaren inútils, perquè els aparells enemics volaven a gran altura.

BOMBARDEIG DE GONDAR

Addis Abeba, 6. — Informes rebuts del front Nord diuen que l'aviació italiana ha bombardejat intensament Gondar i la seva regió, i que resulten víctimes entre l'element civil. Entre els morts hi ha diversos pastors que portaven els seus ramats a a pasturar.

COM EL NEGUS CASTIGA ELS GENERALS COVADATS

Addis Abeba, 6. — S'ha declarat oficialment a aquesta ciutat que Gerolami i Gorahni no es troben ocupats pels italians.

Els abissins abandonaren Gorahni per la demoralització que sofrien al veure morir al Gheramash Afewerki. El general que li succeí es capitulegà amb tal covardia, que l'emperador, en el seu darrer viatge, el feu flagellar i ferir dues vegades a l'espalla amb una baioneta.

L'Estat Major de Djibouti, en el qual hi ha dos oficials belgues amb el problema de la defensa de diversos campaments i llocs estratègics, que ofereixen un bloc admirable als atacs aèris.

HAVIEN PRES EL TEMPLE I HAN DE TORNAR A LLUITAR PER A TENIR-LO

Adigrat, 6. — El comandament italià, per tal de donar més seguretat a l'ocupació, ha fet que destacaments italians i etíops recuperin la regió del Temple per a desallotjar les guerrilles que els venen molestant. En aquesta operació, s'entaularen alguns tiroteigs sense cap importància i caigueren presoners alguns etíops.

LA INVASIO ITALIANA AACA LES FORCES DEL RAS SEYUM

Adigrat, 6. — Les esquadres de reconeixement italians, amb nombroses columnes d'abissins que, al comandament del Ras Seyum, marxaven des de Debarra cap al Nord. Diversos avions «Caproni» efectuaren un bombardeig que sorprené les forces abissines en plena marxa. Les tropes es dispersaren ràpidament i sofriren escasses pèrdues.

EL BOMBARDEIG DE DESSIE. BOMBS SOBRES L'HOSPITAL AMERICÀ

Addis Abeba, 6. — La referència més important de totes les que s'han rebut avui en aquesta capital prop del bombardeig de Dessie per l'aviació italiana, diu així:

«En el bombardeig contra Dessie, en el qual els italians tenien com a principal objectiu el Palau, hi han pres part nou aparells italians, tipus «Caproni», tots ells trimotors. Els aparells enemics efectuaren aquest bombardeig a primers hores del matí d'avui i llançaren diversos centenars de bombes incendiàries i explosives, algunes de les quals encalçaren el Palau imperial, on resideix el Negus, i l'han incendiat. Hom pogué advertir que els avions italians insistien en el bombardeig contra la residència del Cap d'Estat abissí amb el més gran interès.

Part de l'edifici va quedar destruït. Però l'emperador, el seu fill, el Duc d'Harar i el seguit d'ambdós va poder guardar-se als refugis antiaeris construïts a Dessie. L'ignomènt es pogueren salvar els habitants de la ciutat. El Negus i el Príncep hereu s'havien refugiat en un refugi immediat a la seva residència.

Dues de les bombes llançades pels avions italians caigueren sobre l'hospital americà de Dessie. En aquest hospital es refugiaven els periodistes de diversos països que han acompanyat el Negus en el seu viatge a Dessie.

A conseqüència del bombardeig han resultat, segons els primers informes, 35 morts i un centenar de ferits. Entre els ferits hi ha els següents estrangers: el Tinent Corsor belga Le Frepont, el periodista francès Goyon, enviat especial de l'Agència Havas, un periodista anglès i una infermera norega de l'hospital americà.

Es replicà el bombardeig italià amb intens foc de les bateries antiaèries i de les metralladores contra avions, els trets de les quals foren eficaces,

puix que es tenen notícies que fou abatut un dos aparells enemics.»

32 MORTS I 200 FERITS A DESSIE

Addis Abeba, 6. — Les darreres notícies rebudes a Dessie diuen que el bombardeig aeri italià ha ocasionat 32 morts i 200 ferits.

Aquestes notícies confirmen que entre els ferits cal comptar l'enviat especial de l'Agència Havas, senyor Goyon.

EL NEGUS COMUNICA AL MON QUE ELS ITALIANS HAN TIRAT BOMBES SOBRE ELS HOSPITALS DE DESSIE

Addis Abeba, 6. — L'emperador ha publicat un missatge en el qual denuncia davant l'opinió pública mundial el bombardeig d'una ciutat o bria com Dessie per l'aviació italiana.

L'emperador d'Abissínia protesta energicament contra el llançament d'explosius i bombes incendiàries sobre l'Hospital de Dessie i contra el Palau Imperial.

En els cercles oficials etíops hi ha enorme indignació pel bombardeig de Dessie i es declara que està fora de les formes acostumades l'intentar donar mort al sobirà d'un país enemic.

L'HOSPITAL TENIA LA CREU ROJA A LA TEULADA

Addis Abeba, 6. — El Govern abissínia anuncia que redactarà una enèrgica protesta que serà dirigida a totes les potències i a la S. de N. contra el bombardeig aeri efectuat aquest matí pels italians contra la ciutat o bria de Dessie i, sobretot, contra el nou procediment de cercar la mort del Cap d'Estat i contra el fet que «contrari als costums civilitzats» de llançar bombes sobre l'hospital americà de Dessie, amb tot i haver-hi pintada una enorme creu roja al damunt de la teulada.

UN AVIO ITALIÀ ABATUT

Addis Abeba, 6. — Segons notícies de bona font, però que encara no han estat confirmades, els trets de les bateries antiaèries abissines han abatut aquest matí un dels avions italians que prengueren part en el bombardeig de Dessie.

ELS ITALIANS BOMBARDEJEN DAWART

Addis Abeba, 6. — El dimarts, a la tarda, 16 avions pesats de bombardeig de l'exèrcit italià bombardejaren intensament Dawart, al Nord, prop del llac Tana. Sembla que l'objecte dels avions italians era dissoldre la concentració de tropes del Ras Kassa, que es troba a l'esmentada regió.

Les notícies del bombardeig foren portades aquí per l'aviador negre Robinson, domiciliat a Xicago, el qual mena un dels aparells de l'emperador a les immediacions de l'escenari de la lluita. Robinson ha declarat que aconseguí fer-se escapolir dels avions de càrrega italians, que estigueren a punt d'agafar-lo.

Hom no sap el nombre de víctimes a Dawart.

EL NEGUS I EL SEU FILL IL·LESOS

Addis Abeba, 6. — L'emperador ha rebut un telegrama del Negus, en el qual li dona compte que tant ell com el seu fill, el duc d'Harar, han sortit il·lesos del bombardeig aeri efectuat aquest matí pels avions italians contra Dessie.

UN AVIO ETIOPIC QUE PORTAVA MEDICaments PERSEGUÏT PELS ITALIANS

Addis Abeba, 6. — L'oficina abissínia de premsa comunica que al front Nord diversos avions italians de bombardeig perseguien i atacaven aferrissadament un avió etiopí que es dirigia a la línia de foc i que portava medicament per a les cures d'urgència.

Els avions enemics eren poderosos aparells «Caproni» de tres motors. Perseguien l'avió etiopí sobrevoant-lo i llançant-li diverses bombes, al mateix temps que feien foc de metralladores contra ell, però el pilot etiopí va poder fugir dels aparells enemics i aterrar en bones condicions.

COMUNICAT OFICIAL ITALIÀ

Roma, 6. — Al Ministeri de Premsa i Propaganda ha facilitat el següent comunicat de guerra número 64, que diu així:

«El mariscal Badoglio telegrafia. Sobre tot el front etíopie s'han intensificat les lluites entre les nostres patrulles i nùcls enemics, però a tots els casos aquests darrers han estat derrotats i posats en fugida i han deixat en el terreny 34 morts.

Per la nostra part hem sofert tres soldats metropolitans morts i un ferit.

Les nostres forces aèries han sorpresos i bombardejat una columna abissínia en marxa d'apropament entre Gondar i Dawart.

ELS ITALIANS VEUEN AMB CALMA EL QUE ELS PASSA A LES SEVES TROPES A L'AFRICA ORIENTAL

Roma, 6. — En aquesta capital s'assequen algun nerviosisme i gran interès les activitats bèl·liques dels etíops.

Als cercles ben informats italians es pregunten quins són els propòsits que persegueix el Negus amb el seu interès en desencadenar l'ofensiva contra els italians a tots els fronts.

Els uns opinen que Haile Selassie I obra d'aquesta manera obint a la pressió dels anglesos, mentre que uns altres creuen que l'ofensiva es troba en relació amb la difícil situació interior d'Abissínia.

A aquest respecte, s'afegix que les tropes italienes del front Nord esperen l'ofensiva amb la mateixa calma i confiança.

Hom creu que el mariscal Badoglio ha comunicat al Govern que posseeix contingents i elements suficients per a fer front l'ofensiva etíopica, ja que durant els últims dies s'ha consolidat poderosament la seguretat de Makallé, la qual es troba enllaçada a les diferents posicions italienes d'aquesta zona.

«La Gazzetta del Popolo» publica un article d'un destacat tècnic militar, a través de la lectura de la qual s'advertix que s'oposa a l'optimisme exagerat de la Premsa italiana i posa de relleu que la guerra italo-abissínia difereix per complet de les antigues guerres colonials, ja que, en realitat, no és una lluita d'aquesta classe, pel fet que Abissínia és un país que troba la seva seguretat i la seva defensa en llur aspecte geogràfic i muntanyenc i la manca de camins i carreteres.

L'article — el «Coronel Roma» — afirma que es tracta d'una guerra europea desenvolupada sobre un terreny colonial.

El «Coronel Roma» esmenta, en el seu article, la frase del general alemany Ludendorff, i sosté que sempre és perillós per a un exèrcit modern allunyar-se més de 120 quilòmetres de la seva base, i que els italians es troben a més de 300 quilòmetres de la seva.

Les sancions

SIR HOARE A PARIS

Londres, 6. — Sir Samuel Hoare sortirà aquest matí, a primera hora, cap a París, per via aèria.

Aquesta tarda sortirà en direcció a la capital de França el sotscapitani permanent del Ministeri de l'Exterior, Sir Robert Vansittart, el qual romandrà a París alguns dies després que Sir Hoare hagi sortit cap a Suïssa.

LES PROPOSTES QUE DIU QUE FARAN ELS TECNICS ANGLO-FRANCESOS

Londres, 6. — El corresponent de «Le Figaro» a Londres transmet al diari periodístic les condicions que diu han establert els tècnics britànics i francesos Peterson i Saint Quintin, en les seves negociacions de París, per tal de trobar una solució al conflicte italo-abissínia.

Segons aquesta informació, que es diu recollida a cercles britànics indemonstrables, Abissínia cediria a Itàlia una part del territori del Tigre que comprendria Adua i Adigrat i probablement Makallé, però en canvi els abissins es quedarien en possessió de la ciutat sagrada d'Axum.

Per altra part Abissínia cediria la major part de la província d'Ogaden al Sud del país i oferia a Itàlia condicions econòmiques especials a fi que els italians poguessin establir-se en determinades zones d'Abissínia, sota la sobirania del Govern d'Addis Abeba. Sobre dit territori, que sembla ésser el de Bale, s'establiria un control per una administració especial.

Finalment, en dits cercles es desmentien els rumors d'un doble armistici, és a dir, de la paralització de les operacions militars i de les sancions i es considera que aquests rumors són globus sodes.

EL GENERAL VIRGIN DIU QUE EL NEGUS PACTA LA SEVA FAVOR DE CONCESSIONS TERRITORIALS

Southampton, 6. — Ha arribat d'Etiopia el general Virgin, el qual ha declarat que el Negus sembla estar disposat a prendre en consideració la solució del conflicte amb Itàlia basada sobre concessions territorials.

LA VACUUM OIL ESTABLEIX UNA REFINERIA A NAPOLIS

Nova York, 6. — El President de la «Vacuum Oil Company» ha anunciat que amb tota seguretat s'establirà a Nàpols una gran refineria de petroli, de conformitat amb el projecte que ja fou anunciat pel juliol darrer.

Als cercles ben informats es considera que la tal refineria no entrarà en servei en el cas que s'apliqui a Itàlia l'embargament sobre el petroli.

AQUELLS VOLUNTARIS QUE VENEN DE SUD-AMERICA

Genova, 6. — Han arribat 270 italians procedents del Brasil i de l'Argentina que s'han presentat voluntaris per tal de servir a les forces expedicionàries d'Àfrica.

Aquest voluntaris sortiran cap a Sabaudia, on es concentra en l'actualitat la divisió «Tevere».

Entre aquests voluntaris es troba el conseller general d'Itàlia a Buenos Aires, senyor Tosso.

LA RETIRADA DE VAIXELLS DE GUERRA DE GIBRALTAR

Londres, 6. — Els comandaments, en referència a la sortida de Gibraltar amb direcció a l'Atlàntic dels cuirassats «Hood» i «Renown», que en conjunt desplacen 74.000 tones, que van acompanyats de quatre destructors, recorden que en certa ocasió s'assegurà que Itàlia considerava convenient la retirada de la Mediterrània de 75.000 tones de la marina de guerra britànica, abans de la iniciació de noves converses.

HOARE A PARIS FARA GESTIONS AMB LAVAL

Londres, 6. — Continuant la doble trajectòria política que segueix Anglaterra en relació amb el conflicte italo-abissínia: plena participació en l'acció col·lectiva, segons el Covenant, i perseverància en els esforços per a arribar a una solució pacífica, el ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, s'entrevistarà demà a París amb el cap del Govern francès, Mr. Laval. Ambdós estadistes discutiran sobre l'actitud que han d'adoptar en la reunió que celebrerà a Ginebra el Comitè dels 18 el vinent dia 12, per tal de tractar de l'extensió de les sancions contra Itàlia, que encara l'embargament del petroli, ferro i acer. Tractaran també de les perspectives existents per a arribar a una solució amistosa abans de la reunió de Ginebra.

A ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

deuen, entre altres coses, a les següents causes:

Primer. S'ha donat compte que l'embargament sobre el petroli no sembla cosa inevitable, i es considera que, de totes maneres, Itàlia es trobaria en condicions de resistir aquesta pressió.

Segon. Els rumors procedents de Londres i París segons els quals es cerca a ambdues capitals, amb tota lleialtat, un terreny de negociació.

La premsa, que fins ara s'ha mostrat molt reservada, dona detalls dels esforços realitzats a París i Londres amb aquest fi.

En referir-se al creuer dels vaixells de guerra anglesos «Hood» i «Renown», i a quatre torpediners, el periòdic «La Tribuna», diu: «Aquestes unitats no abandonaran les aigües de la Mediterrània si la situació no es considera almenys millorada».

A aquesta atmosfera general de millora oposa l'actitud dels cercles oficials, que declaren que les conversacions dels perits de París i Londres, portades a cap sense participació d'Itàlia, no impliquen que les seves conclusions hauran d'ésser acceptades per aquesta.

Els esmentats cercles no es consideren que el viatge dels vaixells de guerra anglesos abans esmentats sigui un element de conciliació ja que es porta a cap per raons d'ordre tècnic.

Finalment, en dits cercles es desmentien els rumors d'un doble armistici, és a dir, de la paralització de les operacions militars i de les sancions i es considera que aquests rumors són globus sodes.

EL GENERAL VIRGIN DIU QUE EL NEGUS PACTA LA SEVA FAVOR DE CONCESSIONS TERRITORIALS

Southampton, 6. — Ha arribat d'Etiopia el general Virgin, el qual ha declarat que el Negus sembla estar disposat a prendre en consideració la solució del conflicte amb Itàlia basada sobre concessions territorials.

LA VACUUM OIL ESTABLEIX UNA REFINERIA A NAPOLIS

Nova York, 6. — El President de la «Vacuum Oil Company» ha anunciat que amb tota seguretat s'establirà a Nàpols una gran refineria de petroli, de conformitat amb el projecte que ja fou anunciat pel juliol darrer.

Als cercles ben informats es considera que la tal refineria no entrarà en servei en el cas que s'apliqui a Itàlia l'embargament sobre el petroli.

AQUELLS VOLUNTARIS QUE VENEN DE SUD-AMERICA

Genova, 6. — Han arribat 270 italians procedents del Brasil i de l'Argentina que s'han presentat voluntaris per tal de servir a les forces expedicionàries d'Àfrica.

Aquest voluntaris sortiran cap a Sabaudia, on es concentra en l'actualitat la divisió «Tevere».

Entre aquests voluntaris es troba el conseller general d'Itàlia a Buenos Aires, senyor Tosso.

LA RETIRADA DE VAIXELLS DE GUERRA DE GIBRALTAR

Londres, 6. — Els comandaments, en referència a la sortida de Gibraltar amb direcció a l'Atlàntic dels cuirassats «Hood» i «Renown», que en conjunt desplacen 74.000 tones, que van acompanyats de quatre destructors, recorden que en certa ocasió s'assegurà que Itàlia considerava convenient la retirada de la Mediterrània de 75.000 tones de la marina de guerra britànica, abans de la iniciació de noves converses.

HOARE A PARIS FARA GESTIONS AMB LAVAL

Londres, 6. — Continuant la doble trajectòria política que segueix Anglaterra en relació amb el conflicte italo-abissínia: plena participació en l'acció col·lectiva, segons el Covenant, i perseverància en els esforços per a arribar a una solució pacífica, el ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, s'entrevistarà demà a París amb el cap del Govern francès, Mr. Laval. Ambdós estadistes discutiran sobre l'actitud que han d'adoptar en la reunió que celebrerà a Ginebra el Comitè dels 18 el vinent dia 12, per tal de tractar de l'extensió de les sancions contra Itàlia, que encara l'embargament del petroli, ferro i acer. Tractaran també de les perspectives existents per a arribar a una solució amistosa abans de la reunió de Ginebra.

A ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Als cercles oficials es manté molta reserva, si bé, segons sembla, han apreciat les paraules conciliatòries de Hoare; però existeix la impressió que el discurs no ofereix cap base per la qual es pugui esperar que la situació millori en un futur pròxim.

LA ROMA EL DISCURS DE HOARE HA ESTAT REBUT AMB ESCÈPTICISME

Roma, 6. — El discurs pronunciat ahir a la Cambra dels Comuns pel ministre anglès de l'Exterior, Sir Samuel Hoare, ha estat rebut fredament als cercles polítics i per part de la premsa italiana.

Laval es salva de la crisi i guanya el tercer vot de confiança

Organitzacions de dreta i d'esquerra es manifesten favorables a la dissolució de les seves milícies — Laval presenta a la Cambra un projecte de llei, que serà discutit la setmana entrant, en el qual prohibeix les milícies i els uniformes

SOCIALISTES, COMUNISTES I FEIXISTES ES MOSTREN D'ACORD A DISSOLURE LES SEVES ORGANITZACIONS MILITARS

La situació política està pendent de la sessió d'avui

El debat d'aquesta tarda sobre l'afer Nombela pot significar la ruptura del Bloc ministerial

(Ve de la Pàg. 1.)

El cap del Govern ha respost afirmativament i ha afegit: «Aquest és el propòsit del Govern, però això no vol dir que no prengui part en el debat algun altre ministre, ja que segurament es veurà precisat a recollir al·lusions. Ha acabat dient que ja resol aquest enutjós assumpte, la setmana entrant, ja lliures de traves, s'entrarà de ple en la discussió dels pressupostos i s'efectuaran les votacions de quòrum, als resultats de les quals s'atendrà.

LERROUX PROCURARÀ NO DEFRAUDAR

Madrid, 6. — El senyor Lerroux en arribar a la Cambra conversà amb els periodistes els quals li preguntaren si demà hi hauria debat i contestà que amb tota seguretat.

—Parleu, demà, vós?
—Segurament —contestà. Hi ha expectació? —preguntà aleshores el senyor Lerroux.

—Sí, molta —contestaren els periodistes.
El senyor Lerroux digué que intervingués demà amb tota seguretat i que procuraria no defraudar, car poc és el que defrauda. Cal esperar que parli i després contestarà. Ara valga al saló de sessions per a donar senyals de vida i perquè s'apaguen que estarà present en el debat.

Després el senyor Lerroux trobà pels passadissos el senyor Calvo Sotelo, al qual felicita per la seva intervenció d'ahir i li digué que no havia fet amb un elevat sentit patriòtic.

EL VOT PARTICULAR DELS RADICALS

Madrid, 6. — El vot particular presentat pels radicals senyors Marian Arranzola, Martínez Moya i Pareja Yébenes, diu així:

«Los diputados que suscriben, vocales de la Comisión parlamentaria especial designados para la investigación que ha dado lugar a la denuncia del Sr. Nombela, lamentan desde el dictamen acordado por sus compañeros en la misma, haciendo constar que aceptan los hechos conculados en el dictamen, pero no así las conclusiones, por lo que proponen el siguiente voto particular:

I. La Comisión al examinar su propia competencia entiende que su misión se limita a concretar la exposición de los hechos investigados y deducción de aquellas conclusiones en orden de los mismos, pero concretada únicamente a la determinación de responsabilidades políticas.

II. Que la desaparición de un expediente y de otros documentos importantes; la falta de garantía procesal advertida en la tramitación de los expedientes enviados a esta Comisión, en los cuales se acusa de falsificación y de toda firma en sus indi-

SI NO HI HAVIA ACORD, PER QUE L'ORDRE DE PAGAMENT?

Madrid, 6. — Sobre l'assumpte Nombela, diu «La Libertad»: «No hubo manera de que los miembros de la Comisión investigadora llegasen a un acuerdo. Se pusieron en juego toda clase de influencias políticas, y los diputados, erigidos en jueces, se inclinaron más del lado de sus amigos que del lado de la justicia. Y así la mayoría se sintió tan rotundamente impunita, que negó la evidencia de las graves responsabilidades políticas contraídas.

Y, sin embargo, la tarea de los comisionados no podía ser más fácil. Tan fácil que giraba exclusivamente en torno a si hubo o no hubo acuerdo en el Consejo de Ministros celebrado el día 11 de julio. ¿Que hubo acuerdo? Pues entonces hay una responsabilidad política de todos los miembros del Gobierno por no enterarse de lo que significaba el expediente primero y por no castigar a los culpables de las anomalías cuando se enteraron de su existencia después. ¿Que no hubo acuerdo? Pues entonces como D. Alejandro Lerroux dió la orden para que se pasasen aquellos tres millones de pesetas sin mediar acuerdo de Consejo de ministros, hay una responsabilidad del jefe radical, que, sobrepasando los límites de la política, se adentra en campos más serios y más graves.

Este era el dilema y no podía salir de él. Había que inclinarse, se quería servir a la justicia por una u otra cosa. Y señalar en cualquiera de los dos casos las responsabilidades en que los culpables habían incurrido.

La Comisión no lo ha querido así. Y el dictamen, aceptado que no hubo acuerdo, pretende exculpar a Lerroux. No hay, en realidad, exculpatoria posible. Si, efectivamente, no hubo acuerdo y el jefe radical firmó la orden de pago, su responsabilidad es evidente. Aunque esta responsabilidad que no quieren exigir ni radicales ni católicos ni agrarios ni reformistas, tenga que exigirla directamente la opinión».

«Es veritat que el senyor Toledo fou el primer que us prega que continuéssiu?
—Sí.
—Es cert que us donaren un vot de gràcies per aclamar quan començaren que la vostra actitud era irrevocable?
—El senyor Arranz, somrigué significativament i afegí:
—Ya ho sabeu tot. Són conegudes les raons per les quals valgué dimitir. Jo no podia seguir al davant de la Comisión havent votat en contra de les conclusions que servien per a redactar el dictamen. ¿Com podia jo continuar de president? ¿Amb quina autoritat i fermesa podia defensar el dictamen des de la capçalera del banc de la Comisión? ¿Hi podia haver raons més fonamentals per a justificar la meua actitud? El meu punt de vista, la meua opinió i la del nostre grup, són ja coneguts. Jo solament podia obrir d'acord amb ells. Per aquest motiu la meua dimissió és conseqüència del meu estat de consciència. El que a aquest fi puc dir fins el moment, ja està dit. Si hi ha alguna cosa a afegir-hi, es coneixerà al Saló de Sessions.

«No ho sé. En nom de la nostra minoria ho farà el senyor Miquel. Jo, si incidentalment calgués, per tal d'acabar alguna cosa, o en cas que fos al·ludit, també ho faria, però no és segur. No podia redactar vot particular, perquè com que he dimitit, ja no pertanyo a la Comisión. Ara bé, puc dir-vos que el meu judici és substancial, i del que estic més a la vora és del vot que signen els senyors Toledo i Fuentes Pila.

«La Comisión Parlamentaria que entiendo en la denuncia Nombela, por cierto hasta ayer presidida por el digno representante de la minoria conservadora, se ha visto sorprendida esta mañana por la lectura de varias declaraciones atribuidas a don Miguel Maura, injuriosas para los

miembros de la citada Comisión. Los reunidos acordaron rechazar con energía tan injusta agresión, a la que contestaron planteando mañana en el salón de sesiones, como cuestión previa, la que provoca una actitud sin precedentes que entra a juzgar de conductas ajenas, pretendiendo dudar de la rectitud de intención en compañeros de representación parlamentaria».

III. En el Consejo de ministros celebrado el 11 de julio se tomó acuerdo resolutorio del expediente de Africa Occidental S. A. Lo acordado no aparece debidamente requisitado en el orden formal. El presidente del Consejo a virtud del expresado acuerdo suscribió una orden, sin día en su fecha, que entregó al Sr. secretario, sin otro alcance que el de un trámite obligado para su ejecución en tiempo oportuno, orden que quedó sin efecto jurídico por decreto del propio Sr. presidente de fecha 13 de julio mes, por lo que se dejó en suspenso la referida resolución del Consejo.

IV. — El caso de los funcionarios señores Nombela y Castro ordenado a consecuencia del acuerdo de instrucción de un expediente de responsabilidad, no se determina que lo fuera por virtud de su actuación en el expediente de Africa Occidental S. A. La conducta de los señores Nombela y Castro estiman los que suscriben que no se ajusta a las normas impuestas todo funcionario público, sin perjuicio de reconocer que su apasionada y errónea actuación tuvo por objeto defender según su criterio los intereses públicos.

V. — Sin perjuicio de la actuación de los Tribunales, en vista de los hechos contenidos en la denuncia del señor Nombela, que pudieran ser constitutivos de delito, procede que la Cámara lamente, rechazando las afirmaciones que sin prueba ni finalidad alguna se hacen por el denunciante, poniendo en entredicho la independencia y la rectitud de los Tribunales de Justicia.

Palacio de las Cortes, 6 de diciembre de 1935.

EL PERQUE HA ABANDONAT LA COMISSIO EL SENYOR ARRANZ

Madrid, 6. — En arribar al Congrés el senyor Arranz conferenció amb el senyor Maura. Acabada l'entrevista, els periodistes li preguntaren si els podia dir els motius de la seva dimissió.

—Així no seria molt convenient —digué el senyor Arranz.
Els periodistes li feren observar que tothom sabia que ningú no volia admetre-li la dimissió i que tots els vocals li preguen que continués.

—Hi ha quècom d'això —respondé.

«Es veritat que el senyor Toledo fou el primer que us prega que continuéssiu?
—Sí.
—Es cert que us donaren un vot de gràcies per aclamar quan començaren que la vostra actitud era irrevocable?
—El senyor Arranz, somrigué significativament i afegí:
—Ya ho sabeu tot. Són conegudes les raons per les quals valgué dimitir. Jo no podia seguir al davant de la Comisión havent votat en contra de les conclusions que servien per a redactar el dictamen. ¿Com podia jo continuar de president? ¿Amb quina autoritat i fermesa podia defensar el dictamen des de la capçalera del banc de la Comisión? ¿Hi podia haver raons més fonamentals per a justificar la meua actitud? El meu punt de vista, la meua opinió i la del nostre grup, són ja coneguts. Jo solament podia obrir d'acord amb ells. Per aquest motiu la meua dimissió és conseqüència del meu estat de consciència. El que a aquest fi puc dir fins el moment, ja està dit. Si hi ha alguna cosa a afegir-hi, es coneixerà al Saló de Sessions.

«No ho sé. En nom de la nostra minoria ho farà el senyor Miquel. Jo, si incidentalment calgués, per tal d'acabar alguna cosa, o en cas que fos al·ludit, també ho faria, però no és segur. No podia redactar vot particular, perquè com que he dimitit, ja no pertanyo a la Comisión. Ara bé, puc dir-vos que el meu judici és substancial, i del que estic més a la vora és del vot que signen els senyors Toledo i Fuentes Pila.

«La Comisión Parlamentaria que entiendo en la denuncia Nombela, por cierto hasta ayer presidida por el digno representante de la minoria conservadora, se ha visto sorprendida esta mañana por la lectura de varias declaraciones atribuidas a don Miguel Maura, injuriosas para los

miembros de la citada Comisión. Los reunidos acordaron rechazar con energía tan injusta agresión, a la que contestaron planteando mañana en el salón de sesiones, como cuestión previa, la que provoca una actitud sin precedentes que entra a juzgar de conductas ajenas, pretendiendo dudar de la rectitud de intención en compañeros de representación parlamentaria».

III. En el Consejo de ministros celebrado el 11 de julio se tomó acuerdo resolutorio del expediente de Africa Occidental S. A. Lo acordado no aparece debidamente requisitado en el orden formal. El presidente del Consejo a virtud del expresado acuerdo suscribió una orden, sin día en su fecha, que entregó al Sr. secretario, sin otro alcance que el de un trámite obligado para su ejecución en tiempo oportuno, orden que quedó sin efecto jurídico por decreto del propio Sr. presidente de fecha 13 de julio mes, por lo que se dejó en suspenso la referida resolución del Consejo.

IV. — El caso de los funcionarios señores Nombela y Castro ordenado a consecuencia del acuerdo de instrucción de un expediente de responsabilidad, no se determina que lo fuera por virtud de su actuación en el expediente de Africa Occidental S. A. La conducta de los señores Nombela y Castro estiman los que suscriben que no se ajusta a las normas impuestas todo funcionario público, sin perjuicio de reconocer que su apasionada y errónea actuación tuvo por objeto defender según su criterio los intereses públicos.

V. — Sin perjuicio de la actuación de los Tribunales, en vista de los hechos contenidos en la denuncia del señor Nombela, que pudieran ser constitutivos de delito, procede que la Cámara lamente, rechazando las afirmaciones que sin prueba ni finalidad alguna se hacen por el denunciante, poniendo en entredicho la independencia y la rectitud de los Tribunales de Justicia.

Palacio de las Cortes, 6 de diciembre de 1935.

miembros de la citada Comisión. Los reunidos acordaron rechazar con energía tan injusta agresión, a la que contestaron planteando mañana en el salón de sesiones, como cuestión previa, la que provoca una actitud sin precedentes que entra a juzgar de conductas ajenas, pretendiendo dudar de la rectitud de intención en compañeros de representación parlamentaria».

TRENCO TOTA SOLIDARITAT AMB LA COMISSIO

Madrid, 6. — El senyor Ferrnández Castillejos manifestà aquesta tarda als passadissos del Congrés que havia dimitit el seu càrrec de vocal de la Comisión esbrinadora de l'assumpte Nombela, i afegí: trenco tota solidaritat amb la Comisión i ni tan sols formulé vot particular, perquè això suposaria una mena de solidaritat amb dit organisme. No puc transigir amb coses que han ocorregut, especialment l'article cinquè del dictamen que la Comisión ha emés, em sembla una cosa venjativa, però no qualificar d'una manera més dura, més excitada a què es persegueix a aquest model de ciutadans que s'anomena Nombela, i una mostra de la indignació que ha causat la denuncia formulada.

Jo diré al saló de sessions tot el que hagi de dir, i res més, però no des del banc de la Comisión, sinó des del meu escó. Em reservo el dret de dir en el Parlament o al país, quina és la veritat. Per de moment us prego que consigneu la meua més enèrgica protesta contra el paràgraf cinquè.

EL QUE DIU EL SENYOR MARIAL

Madrid, 6. — El senyor Marial, representant de l'Esquerra en la Comisión, afirmà que per la seva part no subscribia la nota de la Comisión.

EL SENYOR MARIAL CREU QUE LA TRAMITACIO DE LA DENUNCIA NO ESTA D'ACORD AMB EL REGIM PARLAMENTARI

Madrid, 6. — Diversos periodistes conversaren aquesta tarda amb el diputat de l'Esquerra, senyor Marial, i li preguntaren la seva opinió respecte al dictamen emés en l'assumpte Nombela i digué que la seva opinió quedava perfectament reflectida al vot particular que formulà junt amb el seu company a la Comisión, senyor Recasens Siches.

Un altre informador li demanà detalls de la seva actuació en la Comisión, i digué que ha procurat abstenir-se en quasi totes les votacions, perquè amb això expressava la meua disconformitat amb el procediment emprat en la tramitació de la denuncia, que no estima enterrat per al regim parlamentari.

LA SANCIONAR LA CONDUCTA DEL CAP DEL GOVERN I LA MANCA DE ZEL I LLEUGERESA DE TOT EL GOVERN --- DIU EN EL SEU VOT PARTICULAR MARC MIRANDA

Madrid, 6. — El senyor Marc Miranda, membre de la Comisión especial dels vint-i-u, ha emés un vot particular en els següents punts: «Primero. La existencia de anomalías de orden administrativo en el acuerdo, que revisten caracteres de delitos exige que todo lo actuado con los antecedentes y otros elementos indispensables pasen a la jurisdicción correspondiente.

Segundo. El proceder del ex subsecretario de la Presidencia, encaminado a estos fines, infirió daño que merece, por parte de la Cámara, la denuncia conculcada en el expediente, sin perjuicio de la acción judicial en cuanto no atañe a la competencia del Parlamento.

Tercero. Reconocido el acuerdo resolutorio del Consejo de Ministros celebrado el 11 de noviembre del

corriente año, resulta la ligereza y falta de celo imputables a aquel Gobierno.

Cuarto. Las responsabilidades aumentan cuando, revocado el acuerdo en Consejo del día 16 del aludido mes, y conculcado el expediente de denuncia e información del Presidente del Consejo, los ministros no adoptaron resolución alguna contra el referido subsecretario.

Quinto. Estimular, por último, a la Cámara para que, utilizando los medios que la Constitución y el Reglamento de las Cortes le otorgan, a esclarecer y, como consecuencia, sancionar el hecho de que el actual Presidente del Consejo no diera cuenta de la denuncia que de propias manos el señor Nombela recibió en el día último noviembre».

Madrid, 6. — A dos quarts de cinc de la tarda obre la sessió el senyor Albu. Al banc blau, el ministre de la Guerra. Hi ha 11 diputats als escons i estan deserts, i és evitar que en cap cas, a preteix de discòrdies entre propietaris i coneguts, que són d'indole purament civil, es pugui arribar a produir la detenció d'una de les dues parts en litigi.

Aquesta practica, que jo considero que és il·legal (suposo que amb l'assentiment de tota la Cambra) ve de certa ordre que el general Batet dictà el dia 23 d'octubre del 1934 i que diu el següent: «La autoritat dependiente de la Generalidad, como norma a seguir en las cuestiones del campo que se susciten entre propietarios, aparceros i rabassaires, y habida cuenta de que en tanto se determina de manera concreta la legislación a que han de someterse estas cuestiones, ha de imperar en ella la buena fe entre los litigantes y el respeto a las prácticas que la costumbre tradicional, tenia establecidas sobre esta materia, he resuelto que con carácter provisional, y en tanto que por la superioridad se resuelva sobre el caso, se respeten en absoluto los contratos establecidos o que puedan establecerse, en el bien entendido que existe desacuerdo entre las partes, los representantes de la autoridad procurarán lograr la avenencia de las mismas, d i mediando para su sanción a los que sistemáticamente se opongan al espíritu de esta orden que se inspira tan sólo en el deseo de llevar al ánimo de los agricultores el general convencimiento de resolver este problema con serenidad y buena voluntad para todas las partes».

Aquesta ordre fou seguida immediatament dos dies després, d'una altra del gestor de la Generalitat, senyor Jiménez Arenas, el qual dictà una sèrie d'instruccions que tenien per objecte anular l'ordre del general Batet. No valia a comentar aquesta ordre d'un general que legisla en matèria de Dret Civil. Valia a fer, gairebé somrient, encara que el ben entès que respecta a la comissió, i és que fa dos segles es dictà el Decret de Nova Planta, i en virtut d'aquest decret es paral·litzà absolutament la funció legislativa a Catalunya i el Dret Català estigué durant dos segles en estat de col·lapse. I ve el 1932 i Catalunya aconseguí la seva Autonomia i revist amb ella el Poder Legislatiu Català. Doncs bé, durant aquestes dos segles de col·lapse no hi hagut cap autoritat que s'inspiri tan sols en el desig de promoure la competència per a discutir si aquesta Llei era o no constitucional, resulta que no tenim manera de discutir-la i no seré jo qui manco a les meves conviccions, segons les quals atribueix exclusivament la facultat de legislar en matèria civil al Parlament de Catalunya, vingui a suscitar en aquest Parlament la qüestió de si aquesta Llei és o no constitucional. En tot el que es pugui ha d'esser el Tribunal de Garanties i no aquesta Cambra qui resolgui sobre tan important extrem. Però això seria el de menys:

En virtut d'aquesta llei s'han fet mas

EL DIPUTAT CARRANZA S'ENFADA I ANUNCIA MES DENUNCIES

Madrid, 6. — El diputat senyor Carranza ha fet pública la següent nota:

«En l'A. B. C. d'avui lleigeix que a darrera hora de la tarda d'ahir els diputats de les minories monàrquiques decidiren retirar lurs signaturs de la proposició de denuncia del senyor Carranza, per no estar-hi conformes. A això sols he de dir que no em vaig assabentar be de tal decisió; sols valia saber que no els agradava, i em valia limitar a dir al que em comunicava aquest disgust que jo confiava trobar les signaturs necessàries per a presentar una proposició no de llei. Crec que és perjudicial la seva resolució.

I com que no em plau la decisió que diuen prendre de no acompanyar amb les seves signaturs la meua, tot i que això no ha afectat gens la petició-denúncia, demà notificaré oficialment que deixo de pertanyer al partit polític de «Renovación Española», al seu cap, el meu respectable i antic amic senyor Golcochea, i em declaro independent.

Respecte al solt procedent del Ministeri de Marina, ja parlarem a poc a poc i mesuradament del que hi ocorre, no solament en l'assumpte del concurs dels torpedos, sinó en altres referents a la Societat Constructora Naval, per a demostrar ben clar la veritat del que denuncio i altres veritats més que faran veure la protecció, per no dir captació, que en aquest Ministeri troba la dita Societat. Donem temps al temps, que ja hi haurà lloc per a tot això.

L'import de 2.000 torpedos —i tals vegades se'n necessiten bastants més en els deu anys— probablement serà de cent milions. Res més per avui, i celebrare no haver de tocar més aquest assumpte fins que ho faci en el Congrés».

La dimissió del senyor Estadella

Madrid, 6. — «La Gaceta» publica el següent decret: «Ministerio de Agricultura, Industria y Comercio. Decreto admitiendo la dimisión del cargo de Delegado del Estado en la Compañía Transmisionista de D. Salustiano Estadella Arnao».

En arribar a aquest punt del seu discurs els membres de la minoria, especialment els senyors Guerra del Río i Orozco, digueren que això no podia ésser de cap manera, però aleshores el senyor Alexandre Lerroux va insistir, i digué:

«Si és necessari. No estic disposat a seguir rebent certes coses, ni veure males cases.

«En dir això, girà la seva vista pel saló, en el qual tan sol hi havia congregats vint diputats dels seixanta i tants que componen la minoria.

«Ja veurem si amb el temps aquest gest meu —afegí— fa que recapitulin i reaccionin alguns, i aleshores, si em criden».

Les darreres paraules del senyor Alexandre quedaren afegegades per un sanglot.

Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

Per la unió de les esquerres

Els senyors Pi i Sunyer, Nicolau d'Oliver i Casanelles a Madrid

Madrid, 6. — Els senyors Pi i Sunyer, Nicolau d'Oliver i Casanelles que es troben a Madrid, preguntats pels informadors han coincidit a manifestar que els partits que representen creuen necessària, en vista de la situació del moment polític, la unió estreta de tots els partits republicans d'esquerra de tot Espanya.

Els esmentats polítics catalans, en unió del senyor Santaló, cap de l'Esquerra, han tingut un canvi d'impressions amb altres personalitats d'esquerra amb objecte de fixar la unió dels esmentats partits per a una acció conjunta. Sembla que en aquesta reunió s'ha arribat a un acord en principi i els punts de coincidència es fixaran en entretorns successives amb objecte d'arribar a aquesta acció conjunta que creuen necessària i indispensable.

LERROUX NO VOL REBRE MES CARTES NI VEURE CARES LLARGUES I DIU QUE ABANDONARÀ LA «JEFATURA»

Madrid, 6. — La reunió celebrada avui per la minoria radical, si les circumstàncies no canvien en vint-i-quatre hores, marcarà segurament una data de transcendència en la nostra política.

Ha iniciat la reunió un discurs del senyor Pareja Yébenes, el qual, com a vocal del Comitè d'informadors de l'assumpte Nombela, explica amb tot detall les incidències de la labor desenvolupada per ella i les diverses actituds que a ella es reflectiren.

A continuació ha parlat el senyor Martínez Moya, el qual ha manifestat la seva contrarietat per les alternatives, incidències i contradiccions que en aquestes intervencions ha pogut observar aduoc per part d'elements dels quals no podien esperar-se.

Finalment ha parlat el senyor Arranzola, el qual ha abundat en semblants termes.

Davant el fet que no es concretava res pràctic de la deliberació que es venia sostenint, el senyor Alba digué que havia de redactar-se un vot particular el qual recollís el sentit de la minoria i que fos defensat pels seus representants a l'esmentada Comisión.

En el desig que el bloc governamental no es definís, s'ha parlat de la conveniència de canviar impressions amb els representants dels altres grups governamentals per tal de veure d'arribar a la màxima transcendència en la redacció del vot.

Per últim, fou usat de la paraula el senyor Lerroux, el qual, en tons de gran emoció, anuncià que segurament intervingués per a donar compte d'una decisió transcendental i que aquesta és la d'abandonar la direcció del Partit Radical.

En arribar a aquest punt del seu discurs els membres de la minoria, especialment els senyors Guerra del Río i Orozco, digueren que això no podia ésser de cap manera, però aleshores el senyor Alexandre Lerroux va insistir, i digué:

«Si és necessari. No estic disposat a seguir rebent certes coses, ni veure males cases.

«En dir això, girà la seva vista pel saló, en el qual tan sol hi havia congregats vint diputats dels seixanta i tants que componen la minoria.

«Ja veurem si amb el temps aquest gest meu —afegí— fa que recapitulin i reaccionin alguns, i aleshores, si em criden».

Les darreres paraules del senyor Alexandre quedaren afegegades per un sanglot.

Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«Per descomptat tots els esforços hauran d'encaminar-se perquè el vot particular quedé redactat en termes que puguin satisfer a tots, i solament si, en calibrar els termes en què quedé redactat, satisfés el senyor Alexandre Lerroux, és quan es consideraria possible el vot particular.

«

aquests rabassaires tingueren la idea de consultar el cas amb un advocat, i finalment, l'advocat, de no considerar-ho cap advocat que tingues matèria política d'esquerra, i foren a casa de l'advocat senyor Agustí Coma, el qual, veient el contracte escrit que estableix el terç i la pràctica constant des del 1927 al 1934, segons la qual es pagava el quart, aconsellà que paguessin el quart, i aleshores els rabassaires li digueren: «Senyor Coma, no us en donem compte que ens posaran a la presó? I el senyor Coma els digué: No us hi posaran a la presó, conseqüent judicialment el quart de la vostra collita, i així ho feren, consignaren judicialment el quart de la collita i el propietari en vista d'aquesta consignació, acceptà aquesta al jutjat Municipal d'Hostalets de Pierola, on es troba l'acta de consignació i l'acceptació del propietari.

El que no està en aquells autors és l'ofici que als pocs dies rebieren del delegat governatiu d'igualada, que és el cap del partit on radica el poble d'Hostalets de Pierola: «S'irvineu ordenar a les vides de la localitat que relacione al marge sense persona en esta delegació «Cuarta de la Guardia Civil el dia 29 del actual a las once del mismo, para un asunto de justicia, bien entendido que de no verificar su presentación les parará el perjuicio a que se hagan acreedores. Acusame recibo del cumplimiento de la presente. Es copia la present i els veïns d'Hostalets de Pierola Francesc Solé, Joan Serra, Francesc Pou, Pau Pou, Josep Puyol, Miquel Guller, Josep Pascual i Joan Esteban foren citats per al dia 29 de desembre i els altres foren citats per al dia 31 del mateix mes. Comparegueren, tingueren una discussió amb el propietari que exigia la diferència entre el quart i el terç i com els mantenen en interès propi el dictamen que a mi em sembla just i suposo que als dos distingits lletrats que s'asseuen en aquest moment en el banc blau també els hi semblarà just, la conseqüència fou que els tanques a la presó i romanguessin detinguts cinc dies.

No no que jo no diu el «Diari d'igualada», que si no estic mal informat, recollia la política de la Lliga. Però a més ho diu el senyor Coma i com que es tracta d'una acusació greu jo no «ull» ampliar amb les meves paraules tantes exactes de l'acta de la defensa (Lliga una carta del senyor Coma).

La carta la he traduït, jo, però l'illurà als senyors: taquígrafs l'original en català i la traduïda perquè es vegi que és exacta. La carta ve adreçada a mi i diu:

«Barcelona, 7 de novembre del 1935 — Sr. Marian Rubió Tudurí.— Madrid. — Distingit company i amic: Acabo d'entrevistar-me amb un dels rabassaires del Bruc que han estat empresonats i m'han donat l'ofici que rebé citant-lo a ell i als altres companys per tal de compareixer a Igualada, el document del qual us trameto».

El mateix dia 29 en compareixer davant del delegat governatiu, un suboficial i dos caporals de la Guardia civil, estava amb els el propietari de les terres Prudenci Rovira, i s'acabà una acta, en la qual es feia constar la reclamació del propietari que se li pagues la diferència de la quarta part de fruits que tenia rebuda a la tercera part a la qual pretenia tenir dret, i requerit els rabassaires contestaren que des del 1927, inclosiu, venien pagant la quarta part, per haver estat renovats en aquesta forma els antics contractes, i que no creien tenir cap obligació de pagar la diferència reclamada. En vista de la negativa reiterada, el delegat governatiu ordenà empresonar-los.

La compareixença es feu un per un i els que també comparegueren foren vuit, els noms dels quals li dono en document separat. La presó durà cinc dies, i foren alliberats el dia 2 del corrent mes a les vuit de la nit.

Els altres companys citats per al dia 30 i que també comparegueren i es negaren, no foren detinguts, malgrat de trobar-se en idèntic cas.

Me comunicuen que el qui està informat també d'aquest afer és el senyor Calvet, al qual sigui dels interessats va recórrer per tal d'afegir-los. No cal dir que tot el que vosaltres pugueu fer, per tal que un abus d'aquesta mena no quedi en la impunitat, li serà profundament agraït.

Amb la major consideració i afecte el salut de l'amic i company Agustí Coma».

Continua la carta donant detalls, però com sigui que no vull molestar l'atenció de senyors taquígrafs, com he dit, als senyors taquígrafs. Davant d'aquest fet realment fort, jo he de dir-li al Govern que compregui que l'acusació de revolucionari que se'ls dirigeix és un cas exagerat, perquè jo no dubto que s'hagi comès per cap membre del meu partit un acte tan revolucionari com empresonar a un home perquè es nega a acceptar una petició que els Tribunals li han desestimada. Però per tal que tingui present el Govern una circumstància que és del major interès, li he de dir que esta excitació dels rabassaires és molt antiga i que pendeix de la veritat els qui diuen que aquesta excitació té un caràcter polític. Jo llegeria, si el temps no apremiés, un article publicat el 1893 pel poeta català Joan Maragall.

La Cambra s'estranysaria que el 1893 s'hagués parlat com ara, i que no s'hagués parlat en l'actualitat. No m'he aixecat a parlar al per a fer cap argument ni cap campanya de tipus polític. Tinc el màxim interès i suposo que també el tindrà la Cambra a procurar que s'acabin aquestes detencions, que així si que pot tenir un caràcter polític, no a l'ament pel que aquestes detencions representen en si, sinó per la repercussió que puguin tenir en el futur. Penseu, senyors del Govern, que cal resoldre als afers legals, i que entre l'Espanya Roja i l'Espanya desorganitzada cal que parli una altra Espanya, senyors del Govern; la que nosaltres

preconitzem: l'Espanya justa. He dit. El MINISTRE DE LA GUERRA li respon diu que el general Batet, una vegada declarat l'estat de guerra a conseqüència de la rebel·lió d'octubre, declarà que la rebel·lió al camp és considerària com desobediència a l'autoritat. Amb això no feu altra cosa que complir amb el seu deure per a mantenir l'ordre. La detenció, molt limitada en nombre de camperols a Catalunya, no té l'objecte d'obligar-los al compliment dels contractes, sinó el d'evitar que, mentre l'agitació en el camp català, invitant els altres rabassaires a l'implicament del cultiu. Per tant el general Batet no s'extralimita en dictar la seva ordre, ja que es limita a evitar que per la desobediència dels rabassaires es produïssin conflictes d'ordre públic.

Acaba dient que s'hi hagués alguna extralimitació, s'adoptarien les mesures necessàries per a tallar-la. El senyor RUBIO TUDURÍ rectifica: Diu: Simplement per a manifestar que he començat per dir que m'acabava per a un cas concret. No m'hauria donat per tractar de tot el problema del camp català, per les causes que he exposat i a més a més, per la impossibilitat fonamental de convencer a vostres senyories. M'he aixecat per al cas concret que m'havien citat amb les màximes garanties d'imparcialitat.

M'he referit al general Batet, exclusivament per a justificar el que ara succeeix. Naturalment que crític al general Batet, però no venia a proposar que el crítiques per aquest acte.

Vostre senyoria promet que en cas farà justícia. És clar que a vegades els governs prometen fer justícia i després no ho fan. Però jo confio en aquest moment amb la paraula que em dona el senyor ministre de la Guerra.

DIVERSOS PRECS

El senyor SANGENIS tradicionalista demana que entri en vigor el decret de 9 de març del 1932, que és el punt de partida per a les reivindicacions dels carterers rurals, que no es complia fins ara en part.

El CAP DEL GOVERN li contesta que aquest afer depèn del Ministeri de Comunicacions, però que el farà tot el que pugui per a contribuir a resoldre-ho.

El senyor GONZALEZ RAMOS defensa la seva proposició no de llei sobre l'implicament de les Lleis socials.

El MINISTRE DE TREBALL li contesta.

UN PREC DEL SENYOR BARRIA

El senyor BARRIA demana al Cap del Govern que accedeixi a la petició que ja fa temps que va fer a la Cambra que es lliuressin unes quantitats que es deuen als obrers de les obres del port d'Almeria i Adra, i que ja porten sis mesos sense cobrar.

També demana al ministre de treball que destini a Almeria quantitats a la Junta Nacional de l'Atur.

El MINISTRE DE TREBALL li contesta recordant que els contractistes d'aquelles obres demanaren que se'ls cedís seguit treballant encara que no s'hagués consignat en el pressupost. Per tal de poder enviar-los quantitats sense haver d'esperar la consignació pressupostària, es digué a la Junta de l'atur que dotés de part, almenys, aquelles obres, puix que l'ementada Junta podria fer-ho molt abans. Així estava decidit, però el procediment per tal de lliurar el mig milió que es deu als contractistes resulta massa lent i per això a principis d'aquest mes el ministre d'Hisenda va donar una disposició per tal d'abreujar-lo.

El senyor BARRIA rectifica i prega al Ministre que procuri en tot el que sigui possible atendre els esmentats obrers.

Es posa a debat una proposta d'Instrucció Pública sobre modificacions relatives a la defensa del Tresor artístic nacional.

El senyor CAMBO intervé. Parla de l'exportació d'obres d'art i explica el règim que ara s'ha posat en pràctica per tal de portar-les a cap.

Advoca per la constitució d'un capital a favor del Tresor Artístic i amb això podria evitar l'exportació de les obres artístiques que marxarien d'Espanya tots els anys.

Es refereix a Espanya i diu que el nostre patrimoni artístic ha estat quasi sempre completament abandonat.

Es refereix al seu cas personal i diu que té una valuosa col·lecció artística, que representa no pocs milions, a Londres i en altres ciutats de l'estranger. «No creieu — afirma — que m'han d'esser donades facilitats per tal que aquestes obres puguin ésser portades a Espanya, don ja no sortiran i poden servir per a enriquir el nostre Patrimoni artístic?»

El senyor PABON li contesta en nom de la Comissió que no hi ha inconvenient a acceptar el criteri exposat pel senyor Cambo a fi que vingui a Espanya les col·leccions artístiques, propietat d'espanyols de l'estranger, i molt especialment la del senyor Cambo.

Sense més discussió s'aprova la proposició de Llei.

Es reprèn el debat sobre drets reals.

Es vota nominalment l'esmena del senyor Manglano a l'article segon i que quita per a votació alhora. Es refusa per 107 vots.

Es refusa una esmena del senyor Casanueva.

Es lleix la redacció definitiva d'aquest article segon.

El senyor MORAYTA fa constar la seva protesta pel fet que es premetés pel cap del Govern que en la sessió d'aquesta tarda s'havia de discutir, abans que els Drets reals, la qüestió de la desgravació dels vins, cosa que no es fa així.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ, que presideix, concedeix la paraula al senyor Manglano sobre una explicació en relació amb l'article segon dels Drets reals.

El senyor MANGIANO desitja que l'article es voti per parts.

El senyor MORAYTA també indica que, segon el reglament de la Cambra, ha de votar-se l'esmentat article segon per apartats i no d'una sola vegada.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ etnen que la votació per apartats és més complicada que si es votés l'article d'una sola vegada.

Es procedeix a la votació que dona el següent resultat: a favor 83 i abstencions 6.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Queda nul·la la votació.

LA DESGRAVACIÓ DELS VINS

Es posa a discussió l'assumpte relatiu a la desgravació dels vins i es concedeix la paraula, successivament, als senyors Maeztu, Oriol i Ruiz Valdepeñas, que no es troben a la Cambra.

LES ULTIMES ETAPES DEL "BLOC"

Una sessió sensacional

(Crònica del nostre corresponent a Madrid, ALARD PRATS)

Madrid, 7, 130 matinalada (per telefon). — No està mancada certament la jornada d'ahir de fets remarcables en una crònica política. Al matí, es reuní al seu domicili social la minoria radical. El senyor Lerroux va fer als seus correl·lionaris — que no eren molts, puix que a penes si acudiren a la convocatòria algun més de 20 —, en un discurs altisonant i majestàtic, un anunci sensacional: El vell ex-emperador del Bloc va abandonar les lluites actives. Serà possible? En els cercles polítics madrilenys de tots els matissos, la notícia ha estat acollida amb escepticisme. Ningú no creu que el senyor Lerroux vagi a apartar-se voluntàriament de la política. El cert és, no obstant, que el cap radical anuncia tan extraordinària cosa als seus companys de grup. Digué més: digué que aquesta tarda pronunciaria un discurs a l'hemicycle en el qual dirà el seu propòsit i que, després, encara que sigui transitoriament, es retiraria a la dolgor de la vida de la llar. Exposà la raó que el conduïa a prendre una mesura semblant. Donada l'actitud que respecte d'ell han adoptat determinades personalitats de partits d'inequívoca influència en els destins de la República, ha estat convenint per al règim i per al propi partit el seu momentani apartament. Al final del seu discurs, el vell cabdill històric rebé una llanguada al costat. Hagué d'inferir-li precisament el seu deute de predicte, senyor Rey Mora, el qual, sense subjecció pletorica de cap mena, aplaudió la decisió del cap, sense que, per part dels altres reunits, s'exterioritzés una sola opinió en contra.

Després la minoria, si les nostres referències són fidedignes, passà a discutir quina ha d'esser la seva actitud en la tarda d'ahir, quan a la Cambra es va celebrar la reunió de la Comissió investigadora de la denúncia del senyor Nombela. S'acordà realitzar una gestió prop dels altres partits del bloc, per a interessar que hi hagués unanimitat a l'hora de pronunciar el dictamen. A aquest efecte, els principals membres de la minoria, els senyors Arraiza, Martínez Moya i Pareja Yebenes. Però la conferència no donà el resultat desitjat pel Partit Radical.

El cap de la Ceda no es mostrà partidari de les suposades minims desviacions de l'esperit del beneplacit, fins impunita — dictamen emés a la tarda del dijous. En vista d'això, els radicals acordaren que els seus representants en l'organisme investigador formulessin un vot particular que, a les primeres hores de la nit, es lliurà als informadors de Premia. Pot dir-se que, si fins ara les relacions entre radicals i cedistes no eren tot el cordials que els caps dels

El senyor GARCIA BERLANGA parla de necessitat que es discuteixi aquesta qüestió.

El senyor ARMASA, per la Comissió, li contesta.

El senyor MARTINEZ ARENAS defensa un vot particular, perquè, segons el president, prejutja el del senyor MARTINEZ ARENAS.

El senyor MORAYTA: La V. S. té raó.

El senyor MARTINEZ ARENAS insisteix a demanar la votació nominal.

El senyor ARMASA, en nom de la Comissió, li contesta.

Demana que se suspengui aquest debat fins que la Comissió es reunís i hi sigui el ministre de Fianças.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: La Presidència ha enviat encara al cap del Govern i al ministre de Fianças, però es troba absent de la Cambra.

(Diversos diputats protesten que s'hagi de suspendre el debat i s'originia un petit escàndol).

El senyor MORAYTA: Doncs així és preferible suspendre el debat encara que no de conformitat amb el que nosaltres desitgem.

LA INTERPELLACIÓ DEL SENYOR MADARIAGA SOBRE ELS BLATS

Se suspèn la discussió i es reprèn la interpellació del senyor Madariaga sobre importació de blats.

El senyor CALZADA intervé. (Ocupa la Presidència el senyor Alba).

El ministre de Fianças, CALZADA, diu que els diputats han de donar-se per complagats amb les explicacions del senyor Velasco.

El senyor RODRIGUEZ PEREZ: Però la V. S. manté o no manté les taxes?

El senyor USABAGA s'excusa d'contestar contencament per la seva responsabilitat de ministre.

El senyor ALBA diu que com que el senyor Madariaga ha retirat la seva proposició només concedirà la paraula per cinc minuts a cada diputat.

Seguidament es suspèn la sessió a les nou de la nit.

Dues penes de mort

Còrdova, 6. — El Consell de guerra ha dictat sentència pels successos de Bujalance. Encara que la sentència no s'ha fet pública, per haver estat elevada a la superioritat, es sap que han estat condemnats a la pena de mort, com autors de la mort d'un guàrdia civil, Llorenç Guillem Buenosvins i Joan Rojas Jurado.

Les restants penes dictades pel Consell oscil·len entre vint-i-sis i dos anys de presó.

Diversos crèdits per a obres a Catalunya

Madrid, 6. — Es reuní la Junta de l'atur obrer i gràcies a les gestions dels diputats senyors Badia i Rubió Tudurí s'acordà per a Monzué, per a avituallament d'aigües, la quantitat de 24.998 pessetes, per al Prat de Llobregat, cloaques, 46.874; per a Vilatorrada, cloaques, 22.259 i per a Sant Pere de Torelló, 50.900 ptes.

LA DIABETIS VENÇUDA

«PANCRELINE». Únic específic científic que recomanen els senyors Metges per a la desaparició total de la Glucosa. Enviem gratuït tractat i cura Diabètic. Laboratori «UDA». Sec. «Pancreline». Copons, 7. — Barcelona

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

«Al·lhi, a les cinc de la tarda, començaren a aturir taxis a Montjuïc, els quals s'estacionaren enfront del Departament de Circulació, formant llargues files que emplenaren per complet l'ample vinyard».

Els taxistes feien grups a les voravies, tot comentant l'èxit de la manifestació. Ens hi apropàrem i preguem a un taxista quina era el motiu d'aquella concentració.

Aviat està explicat — ens digué —. L'altre dia en feren una filmació els afiliats a l'Agrupació Taxis Comercial per a demanar al Conseller una reducció en les tarifes. Deien que volien treballar a vint-i-cinc cèntims. Digué si és possible així, si el cotxe sol sense sortir del garatge ja gasta més de vint-i-cinc cèntims de contribució.

«Així hi perdrien diners...» — cal Llavors vindria allò de fer la «grua» i un servei deficient. En una estadística presentada a Madrid ara fa poc, s'ha calculat que, comptant la benzina, desgast del motor i contribucions, el preu d'un quilòmetre és de vint-i-dos cèntims. Calcué, doncs, si, amb un benefici de

respectius grups s'han esforçat a aprofitar, d'auir endavant la sorda i travar dismutada sota el fingiment de frases correes, pot convertir-se en franca hostilitat. Tal vegada en el debat d'aquesta tarda es posi de manifest d'una manera paladina.

Ja no dubia ningú que, tantost com les Corts substatin l'afar Taya, la qüestió política es plantejarà a la Cambra presidencial. Encara en la tarda d'ahir, determinats Caps del Bloc — que pensen amb tremolors de pànica en les possibles derivacions d'una crisi — electuaren certs treballs encaminats perquè el discurs Chaparrista desistís de l'actitud en que hagué de col·locar-se en el Consell de Ministres celebrat a la tarda del dijous a la presidència i que mantingués amb inflexibilitat la reunió de Ministres del dijous. Les gestions no donaren resultat. El Cap del Govern no espera per a sotmetre a la votació definitiva de les Corts els seus projectes econòmics i financers, sinó que quedí diluïda, com la llei, la denúncia del capta Nombela. Hem sabut a darrera hora de la nit que el senyor Chaparrista, a la vista del resultat que obtingué a l'hemicycle l'article segon del projecte de drets reals, digué, en una conversa confidencial, a determinats Caps de l'oposició, la següent revelació: «Si esto ocurre el martes de la semana próxima, no espero tardar ni cinco minutos en ir al Palacio presidencial con la dimisión de bajo brazos».

La sessió de Corts d'aquesta tarda ha desenvolupat extraordinària expectació. En la figura del senyor Maura, Don Miguel, al que de manera tan agressiva han tractat els representants dels Partits del Bloc a la Comissió investigadora, es centra la curiositat dels comentaristes. Sembla que, en la intervenció que avui va a tenir en el debat, el cap republicà-conservador va a ésser sobremanera dur i descarnat. Igualment han desenvolupat interior els discursos que es proposen pronunciar els senyors Arraiza i Fernández Castillejos, que han abandonat, com és sabut, els seus llocs en la Comissió.

La hora del Congrés a darrera hora de la tarda d'ahir havien esgotat les invitacions per als Tribunes.

També s'espera amb expectació la defensa que dels seus vots particulars faran els representants de les esquerres i, encara que no n'ha formulat cap, s'estima que el senyor Marial, representant d'E. R. de C. a la Comissió, haurà d'atènciar-se també a precisar concretament la seva posició davant de la Cambra, en vista de que la reserva extremada guardada fins ara pel senyor Marial, no ha permès donar-la a conèixer clarament davant de l'opinió pública.

AUGMENTEN LES GRATIFICACIONS DELS SOUS GROSSOS I REDUEIXEN LES DELS MODESTOS

Madrid, 6. — Els apelladors del Cadastre de la riquesa urbana, que són 120, han adreçat un escrit als diputats a Corts per tal de sol·licitar el seu ajut a les legítimes pretensions d'aquests funcionaris, als quals els quals, que porten quinze anys o més de servei, perceben salaris de 3.000 i 4.000 pessetes, malgrat que per decret llei del 28 de setembre del 1928 es va disposar el quiparació d'ells als Cossos similars d'ajudants d'enginyers.

A partir d'aquesta data, els interessats han recorregut a tots els Governos que s'han succeït, sense que fins ara hagin aconseguit l'acompliment d'aquesta disposició.

Per altra banda, i en virtut de la Llei de Restriccions, s'ha disminuït la quantia de les gratificacions permanents assignades a aquests modestos funcionaris per especialitat de servei, mentre que han estat augmentades les que perceben els que gaudeixen de salaris considerables en altres Cossos del Cadastre de la riquesa urbana. I és d'advertir que amb aquella disminució ha coincidit un recarrec en la tasca dels humils funcionaris de l'Estat que mencionen els apuntats detalls i algun altre, com a fonament de la petició formulada per ells als representants a Corts.

LA REUNIÓ DEL CONSELL DE LA REVISIÓ DE LLEI, I LA REVISIÓ DEL GENS

El diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Bellí, visità ahir el governador general senyor Viallalonga, per tal de fer-li present que a Lleida hi ha una important quantitat de centres polítics d'esquerra clausurats, que igualment que altres centres d'estat, rebots no tenen carres concretes de sumaris instruits amb motiu dels fets d'octubre. Per aquest motiu, no es conceben certes distincions de caràcter polític que actualment estan oberts.

El senyor Viallalonga, digué al comissionat que estudiaria les causes d'aquesta anormalitat, però que manifestant als centres i entitats que encara estan clausurats presentant una sol·licitud de reobertura, que tal vegada seria concedida per aquells que no tinguin causa.

El senyor Bellí, denuncià també al senyor Viallalonga que hi ha uns secretaris municipals que posen en treballs als electors i no els donen facilitats per tal que revisin el cens electoral. El governador prometé ocupar d'aquest assumpte i veure que intenten fer aquests funcionaris.

LA REUNIÓ DEL CONSELL DE LA REVISIÓ DEL PASSAT DI

La reunió dels gestors del Govern, que va començar dijous passat a la tarda, quedà suspesa a les nou del vespre, per tal de reanunciar el debat de la tarda. Com diem en la nostra darrera edició, a l'ordre del dia hi havia entre altres afers, el de tractar de la qüestió dels ex-agents de policia de la Generalitat, que ja fa set mesos que no cobren cap salari, malgrat ésser considerats funcionaris.

Segons les nostres notícies el Consell va ocupar-se d'aquest afer, malgrat que va fer-se amb l'esperit que exposà el senyor Viallalonga.

Sembla que en la sessió del Consell del dijous passat, el governador dona compte de la petició que li feren dies passats els ex-agents demanar el pagament de la carrera i que el senyor Viallalonga, d'acord amb el Consell, acordà que no pot intervenir amb caràcter resolutiu en aquest assumpte, per estimar que tot el que fa referència a l'Ordre Públic a Catalunya, és funció del Govern Central que va reclamar la competència.

Quant a la possibilitat de concedir amil·lars d'extingir el Departament de la Generalitat, un avenç de sous als esmentats ex-agents es troben en situació econòmic molt apurada, entengué el Consell que no tenia facultats, que no era prudent parlar d'avençaments mentre l'Estat no adopti resolucions.

No obstant, sembla que fou acordat que la petició dels ex-agents compta amb la simpatia del Consell, que ja és molt i quant a la subscripció pública que per la Comissió que visita el governador per tal d'atendre el sosteniment de les famílies dels ex-agents, tenim en els que el Consell no s'hi oposa, però autoritzarà que es faci dire de la Generalitat i entre els funcionaris de la casa.

A tres quarts de sis d'ahir a la tarda es reuní el Consell gestor del

ANUNCIEU A «LA HUMANITAT»

A Montjuïc, una altra manifestació de taxistes

Ahir, a les cinc de la tarda, començaren a aturir taxis a Montjuïc, els quals s'estacionaren enfront del Departament de Circulació, formant llargues files que emplenaren per complet l'ample vinyard».

Els taxistes feien grups a les voravies, tot comentant l'èxit de la manifestació. Ens hi apropàrem i preguem a un taxista quina era el motiu d'aquella concentració.

Aviat està explicat — ens digué —. L'altre dia en feren una filmació els afiliats a l'Agrupació Taxis Comercial per a demanar al Conseller una reducció en les tarifes. Deien que volien treballar a vint-i-cinc cèntims. Digué si és possible així, si el cotxe sol sense sortir del garatge ja gasta més de vint-i-cinc cèntims de contribució.

«Així hi perdrien diners...» — cal Llavors vindria allò de fer la «grua» i un servei deficient. En una estadística presentada a Madrid ara fa poc, s'ha calculat que, comptant la benzina, desgast del motor i contribucions, el preu d'un quilòmetre és de vint-i-dos cèntims. Calcué, doncs, si, amb un benefici de

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

«Al·lhi, a les cinc de la tarda, començaren a aturir taxis a Montjuïc, els quals s'estacionaren enfront del Departament de Circulació, formant llargues files que emplenaren per complet l'ample vinyard».

Els taxistes feien grups a les voravies, tot comentant l'èxit de la manifestació. Ens hi apropàrem i preguem a un taxista quina era el motiu d'aquella concentració.

Aviat està explicat — ens digué —. L'altre dia en feren una filmació els afiliats a l'Agrupació Taxis Comercial per a demanar al Conseller una reducció en les tarifes. Deien que volien treballar a vint-i-cinc cèntims. Digué si és possible així, si el cotxe sol sense sortir del garatge ja gasta més de vint-i-cinc cèntims de contribució.

«Així hi perdrien diners...» — cal Llavors vindria allò de fer la «grua» i un servei deficient. En una estadística presentada a Madrid ara fa poc, s'ha calculat que, comptant la benzina, desgast del motor i contribucions, el preu d'un quilòmetre és de vint-i-dos cèntims. Calcué, doncs, si, amb un benefici de

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

«Al·lhi, a les cinc de la tarda, començaren a aturir taxis a Montjuïc, els quals s'estacionaren enfront del Departament de Circulació, formant llargues files que emplenaren per complet l'ample vinyard».

Els taxistes feien grups a les voravies, tot comentant l'èxit de la manifestació. Ens hi apropàrem i preguem a un taxista quina era el motiu d'aquella concentració.

Aviat està explicat — ens digué —. L'altre dia en feren una filmació els afiliats a l'Agrupació Taxis Comercial per a demanar al Conseller una reducció en les tarifes. Deien que volien treball

EL CINEMA

EL NOU FILM DE CHARLOT

El primer film de Charlie Chaplin en quatre anys «Modern times» (Temps moderns) està pràcticament acabat. La manca solament uns retocs per a estar a punt d'efectuar la primera presentació mundial a Nova York.

La primera exhibició a Europa del film que reporta les aventures i peripècies de l'home de la fàbrica, està fixada per al dia 19 de desembre al Teatre Tivoli de Londres, la empresa del qual ha pagat un preu elevadíssim per la seva exclusivitat, ja que confia que romandrà allí almenys sis mesos en la cartel·lera. Chaplin s'ocupa actualment del fons musical de la seva pel·lícula, adaptant trossos de famosos compositors i ell mateix escriu, quan es precisa, alguns trossos de música que improvisa amb el seu violí en un recó de l'estudi i una secretària copia les notes en un paper mentre toca.

Un dels pocs que han tingut el privilegi d'entrar dintre els estudis de Chaplin des que començà el rodatge de la pel·lícula fa gairebé un any, dona la seva opinió que Paul-Lette Goddard, nova primera actriu de Chaplin, serà un dels descobriments més sensacionals efectuats en el llengües de 10 anys ençà.

Aquesta mateixa persona, aliena als estudis per cert, dona compte que Chaplin interpreta en cada escena els diversos rols, per a ensenyar als artistes que han d'interpretar-los la manera com vol que ho facin abans del rodatge de l'escena. Incidentalment, afegeix que s'emprà un nou tipus de màquina cinematogràfica per a prendre la sèrie d'escenes de «Modern times» en que apareix la maquinària. El moviment és en ella tan ràpid i la maquinària és tan en tantes direccions a la vegada que la cambra hagué d'ésser convenientment adaptada per a això, per tal d'evitar confusions.

«Episodi»

Ufils, que s'ha distingit sempre per l'encert en l'elecció del seu material, ens anuncia per a dintre de pocs dies l'estrena d'una de les produccions que té catalogada com a extraordinària. Es tracta de la nova creació de Paula Wesley, «Episodi».

Tots els que veieren «Mascarades» i «Maria Lluisa d'Austria» no hauran pogut oblidar l'art d'aquesta eximista artista, que sap sentir amb una força veritablement humana els personatges que interpreta. Però amb tot i l'èxit aconseguit per Paula Wesley en aquelles dues produccions, no poden comparar-se amb el «Episodi», pel·lícula feta a mida per al seu temperament artístic, ple de dolçor, d'un sentimentalisme i d'exquisidíssima suprema.

«Episodi», que és un d'aquests films d'ambient admirable, de factura correctíssima, és una pel·lícula que ha d'obtenir el favor del nostre públic, perquè cintes d'aquesta categoria serà difícil veure'n aquesta temporada.

CAPITOL

DILLUNS, ESTRENA

«Durant el dia un home!
«Durant la nit una bèstia!
«Estrany assassinat que deixen els senyals d'unes urpes de llop!»

Pel·lícula «Universal»

Dissabte i diumenge, darrers dies de

Angelina o el honor de un brigadier

pel·lícula «FOX» per

ROSITA DIAZ

ENRIQUE DE ROSAS

i JOSE CRESPO

Sessió continua de 4 a 12'30

Hores de projecció de

ANGELINA O EL HONOR

DE UN BRIGADIER

a les 4, 6'25, 8'40 i 11

ROSITA DIAZ-GIMENO i JULIO PERA en una escena de «Angelina o el honor de un brigadier», es projecta amb esclatant èxit al Capitol

TIVOLI

AVUI I CADA DIA

Sensacional èxit

RELINCE PICTURES PRESENTA

EL CONDE DE MONTECRISTO
POR
ROBERT DONAT LANDI
LOS ARTISTAS ASSOCIADOS

LA TECNICA MODERNA ANIMANT UNA OBRA CLASSICA

Film distribuït pels ARTISTES ASSOCIATS

Sessions infantils al Fantàsia

Ja tenim Jane Withers, la nena que es revela com un gran valor cinematogràfic en el paper de nena antipàtica en «Ojos carifosos», convertida en una atractiva estrella infantil. Ha estat una ascensió ràpida, però prevista per tots els que havien admirat la petita estrella en la seva anterior pel·lícula, juntament amb Shirley Temple. No obstant, Jane Withers, en convertir-se en estrella, no següel els passos de cap de les seves antecessores. És un caràcter nou i originalíssim, i que, per la seva personalitat diversa, capta les simpaties de tot el públic. I si bé aquest públic abasta totes les categories, és indubtable que entre els petits és un troba majors admiracions.

Aquesta constatació és la que ha induït l'empresa del cinema Fantàsia ha celebrar sessions infantils a base de la pel·lícula esmentada, i acompanyada d'un complement de programa apte per a tals sessions.

Així, avui, dissabte, a les quatre de la tarda, i demà, diumenge, en la matinal de les onze i la sessió de dos quarts de quatre seran dedicades als infants. Acompanyaran «La reina del barri», aquesta magnífica interpretació de Jane Withers, cinc dibuixos animats.

L'atractiu de la petita estrella i la seguretat d'un programa completament blanc, haurà d'atraure molts infants al cinema Fantàsia, el qual, a totes les seves altres sessions, conservarà el magnífic programa estrenat el divendres darrer.

El proper film de Kay Francis

La pròxima de Kay Francis, que ja s'ha provat a l'òfina central, és titulada en anglès «The Goose and the Gauders». Genevieve Tobin té un paper interessantíssim en aquesta obra i George Brent és el galant jove, encara que Ralph Forbes també figura en l'esplèndid conjunt.

El Ball del Cinema

Una nota de veritable esplendor—ens diuen—constituirà el selecte Ball del Cinema, que organitzat per «Eureka» amb la col·laboració d'importantes cases productores, tindrà lloc al «Gran Price», demà, a la nit.

Han quedat llestes les extraordinàries instal·lacions per als efectes de llum, que constituirà un espectacle únic i que funcionaran tota la nit.

Presidirà la festa els artistes cinematogràfics, que es troben a la nostra ciutat. La part musical l'amenitzaran les orquestres de Jazz Excelsior, Price i Matas Band.

Un altre èxit de Geze von Bolvary

Geze von Bolvary, l'admirable director que tantes magnífiques comèdies ens ha donat, presenta ara

Diverses de les notes que prenen part en «Sweet surrenders», de la Universal en un moment del film

Flota, al lleng

que en la pel·lícula té caràcter popular.

«El último contrabandista» és, doncs, l'obra més folklorica que s'ha portat a la pantalla espanyola; però amb un folklòric net de falsos convencionalismes, net de ficció, esportat d'efectes teatrals deformadors de la realitat.

Aquest axioma, confirmat en tota ocasió, ho és una vegada més quan es refereix a l'ambient de la pel·lícula directa en espanyol «El último contrabandista», del Repertori M. de Miguel.

Localitzada al Pirineu aragonès l'acció d'aquest film, s'hi acoblen valors aragonesos consagrats, cada un dels quals porta a l'obra vius fulgors de l'ànima de la pàtria petita.

Perquè aragones és Pau Luna, el mestre que enriqueix amb la seva inspiració l'art líric espanyol, i del qual és la magnífica partitura d'aquest film; com és aragonès Flota, el divi eminent, que deixà d'ésser glòria espanyola per a convertir-se en glòria mundial del bel canto.

Però és que ultra el paisatge, el músic i el protagonista, també són d'Aragó els cantaires, els ballarins, els tocadors de les rondalles i quasi tota la massa anònima que dona tota animació i vida a les festes típiques, als esports locals, a tot allò

al Cinema Maryland una nova producció amb el títol de «Stradivarius».

L'èxit d'aquesta cinta confirma l'encert de l'empresa d'aquella sala en l'elecció del seu material, així com la gran competència del nostre públic en reconèixer que és una obra d'art.

Geze von Bolvary en «Stradivarius» ens fa la relació de la vida del violí del célebre músic durant una època que va del 1600 al 1900, i amb un dinamisme propi d'un director americà, fa desfil·lar per la pantalla les diferents èpoques, reproduïdes admirablement i hi va lligant les diferents històries d'amor, les quals contenen un interès veritablement extraordinari.

L'èxit de «Stradivarius» que Ufils ens presenta és un èxit justificat, del qual és sobrerament creditor la cinta i que no dubtem que durarà tots els dies de projecció de la cinta, tal com passa d'ençà que fou estrenada.

Diverses de les notes que prenen part en «Sweet surrenders», de la Universal en un moment del film

Flota, al lleng

que en la pel·lícula té caràcter popular.

«El último contrabandista» és, doncs, l'obra més folklorica que s'ha portat a la pantalla espanyola; però amb un folklòric net de falsos convencionalismes, net de ficció, esportat d'efectes teatrals deformadors de la realitat.

Aquest axioma, confirmat en tota ocasió, ho és una vegada més quan es refereix a l'ambient de la pel·lícula directa en espanyol «El último contrabandista», del Repertori M. de Miguel.

Localitzada al Pirineu aragonès l'acció d'aquest film, s'hi acoblen valors aragonesos consagrats, cada un dels quals porta a l'obra vius fulgors de l'ànima de la pàtria petita.

Perquè aragones és Pau Luna, el mestre que enriqueix amb la seva inspiració l'art líric espanyol, i del qual és la magnífica partitura d'aquest film; com és aragonès Flota, el divi eminent, que deixà d'ésser glòria espanyola per a convertir-se en glòria mundial del bel canto.

Però és que ultra el paisatge, el músic i el protagonista, també són d'Aragó els cantaires, els ballarins, els tocadors de les rondalles i quasi tota la massa anònima que dona tota animació i vida a les festes típiques, als esports locals, a tot allò

COLISEUM

DILLUNS NIT

en

SESSIO DE GALA

L'estrella que les ha eclipsades totes

MUNDOS PRIVADOS
Es un film Paramount
Director: Gregory la Cava
Cinc grans estrelles en una comèdia que tothom qualificarà d'inoblidable

Diverses de les notes que prenen part en «Sweet surrenders», de la Universal en un moment del film

Flota, al lleng

que en la pel·lícula té caràcter popular.

«El último contrabandista» és, doncs, l'obra més folklorica que s'ha portat a la pantalla espanyola; però amb un folklòric net de falsos convencionalismes, net de ficció, esportat d'efectes teatrals deformadors de la realitat.

Aquest axioma, confirmat en tota ocasió, ho és una vegada més quan es refereix a l'ambient de la pel·lícula directa en espanyol «El último contrabandista», del Repertori M. de Miguel.

Localitzada al Pirineu aragonès l'acció d'aquest film, s'hi acoblen valors aragonesos consagrats, cada un dels quals porta a l'obra vius fulgors de l'ànima de la pàtria petita.

Perquè aragones és Pau Luna, el mestre que enriqueix amb la seva inspiració l'art líric espanyol, i del qual és la magnífica partitura d'aquest film; com és aragonès Flota, el divi eminent, que deixà d'ésser glòria espanyola per a convertir-se en glòria mundial del bel canto.

Però és que ultra el paisatge, el músic i el protagonista, també són d'Aragó els cantaires, els ballarins, els tocadors de les rondalles i quasi tota la massa anònima que dona tota animació i vida a les festes típiques, als esports locals, a tot allò

SAMUEL CRESPO, RAMON DE SENTMENAT i HILDA LIORENO en «Incertidumbre», remarcable producció espanyola que aviat veurà

LES ESTRENES

«El conde de Montecristo», al Tivoli

Producció: Edward Small.
Direcció: Rowland V. Lee.
Intèrprets: Robert Donat i Elissa Landi. Distribuïdo: Artistas Asociados.

Generalment les obres d'Alexandre Dumas, fulletonesques, posseeixen extraordinàries condicions fotogràfiques. La seva adaptació al llengües sembla no ésser cosa massa difícil, pel fet que la seva construcció ja té quelcom de semblança amb aquella construcció original que el cinema exigeix a les seves obres.

«El conde de Montecristo» ha estat portat ja al llengües infinitat de vegades, atrets els productors per les condicions cinematogràfiques de l'obra, tant com per la seva popularitat.

Ara els ha tocat als americans de donar-nos la nova versió, i sincerament hem de confessar que ens creiem que l'obra de Dumas no en sortirà pas massa ben parada de la visió lanqui. Però hem de reconèixer que ens hem equivocat. Rowland V. Lee, malgrat haver reduït l'obra a les mínimes proporcions, ha deixat al film tot el més interessant, tot el necessari perquè ni el lector de l'obra no pogués trobar-hi falles. Resta la línia esquemàtica de la novel·la, i aquesta pot seguir-se perfectament sense que hom enyori cap dels passos de l'original.

L'únic que trobem fora de lloc és el final, purament americà, que el realitzador ha arranjat. Aquest imprescindible «happy end», que, pel que es veu no podia mancar, és perfectament contraproduent en una obra tan coneguda com aquesta.

Per altra part, l'època mateixa és tractada amb dignitat. Mobles i vestuari tot és acuradíssim i de bon gust. L'escena té una composició

magnífica i una presentació adient. En la interpretació, Robert Donat ens dona un Edmond Dantès ple de sinceritat i de vigor. Per la seva part, Elissa Landi, magnífica actriu, ens dona una interpretació plena de dolcesa, delicada i precisa.

En conjunt, es tracta, doncs, d'una pel·lícula remarcable dintre del gènere de la presència del final de què hem parlat. Constituirà a no dubtar-ho, un gran film de públic.

JOSEP SAGRE

URQUINAONA

SPENCER TRACY

CLAIRE TREVOR

protagonistes i

HARRY LACHMAN

director

TRIOMFEN EN

Un alardé de realització cinematogràfica

DEMA, DIUMENGE — Matinal, a les 11. Butaca, 2 pts.

«LA REINA DEL BARRIO»

«La reina del barri», la producció Fox que s'estrena al Fantàsia, ens ofereix, a part dels seus molts valors cinematogràfics, la importància que sempre té la presentació d'un nou valor interpretatiu, que en el cas present és la petita Jane Withers, una estrella la qual la crítica estrangera ha assenyalat com un dels caràcters més forts i més originals del cinema actual.

La incògnita que tota nova presentació encloïa es converteix en aquest cas en una seguretat absoluta de triomf. Efectivament, Jane Withers, malgrat que en aquest film fa la seva presentació com a estrella, ja ha conquerit molt abans el favor de tots els públics, precisament en una actuació de les qualificades de tipus antipàtic. La seva creació de «noia dolenta» en «Ojos carifosos», aquella que frueix fent patir Shirley Temple, la noia escandalosa i mal educada, producte d'una educació mal entesa, arriba, malgrat la poca simpatia que el seu paper inspira, a cridar l'atenció de públic i crítica.

Per aquest motiu, la seva aparició en «La reina del barri» constitueix un fet que els admiradors de la pel·lícula «Ojos carifosos» donaven ja per descomptat. I el film no els defraudarà, perquè en ell podran veure Jane Withers encarnant una simpàtica noia, la qual al llarg de les escenes del film fa riure i emocionar tots els espectadors.

«La reina del barri» és una producció Fox dirigida per Lew Soller, i compta entre els seus intèrprets amb noms tan coneguts com Jackie Searl, O. P. Heggie, Katharine Alexander, etc.

Les activitats d'Edward G. Robinson

Després d'haver estat cedit a altres estudis per a diverses obres, Edward G. Robinson actua novament per a la Warner Bros. Aquesta vegada en la creació titulada «Money Man». Amb ell apareixerà Bette Davis. L'argument ens conta les activitats d'un detectiu en els cercles de l'hàmpa i en els camps del crim.

ARREGLO

comptabilitats, balanços i

fallides a

2'50 ptes. l'hora

J. VENTURA

València, 245, 2n., 1.ª

London Film «El fantasma del castillo» a les ordres de René Clair i com a oponent de Robert Donat.

«LA NAVE DE SATAN», PRESENTA NOUS EFECTES FOTOGRAFICS

Bells jocs de llums, nous efectes fotogràfics seran presents en l'espectacular producció Fox «La nave de Satan», i el crèdit d'aquestes innovacions pertany a James Walter Quinlan, primer enginyer mecànic de la Fox, que ha desenvolupat una nova llum silenciosa i volaica que fa possibles nous experiments fotogràfics en el cinema sonor.

Quinlan és també l'inventor del sistema de filtres per a eliminar el soroll que emeten tots els llums comuns d'arcs voltaics. Sense aquesta invenció seria impossible d'usar llums d'arcs voltaics en les pel·lícules sonores. Aquests són dos solament dels invents perfeccionats per Quinlan durant els vint anys que fa que treballa amb Fox Film. És un dels experts tècnics que menys publicitat han rebut i, amb tot, ha contribuït més gràmmet al progrés de la tècnica cinematogràfica.

«La nave de Satan» mostrarà al públic els grans avenços que s'han fet en la cinematografia en els últims anys, diu Quinlan. «Gairebé totes les innovacions, aduïdes algunes desenvolupades especialment per a la pel·lícula. Tals escenes, com el llac de foc, el mar de brea bullent i els críters de flames no s'haurien pogut presentar amb tant de realisme amb l'equip tècnic que existia fa diversos anys.»

Quinlan és natural de Cold Springs-on-the-Hudson (Nova York) i es preparà per a la seva carrera inventant un grau d'enginyeria de la Universitat de Columbia. Treballà durant dos anys per a una empresa d'enginyers a Nova York, i després en empreses del Govern; però des de llavors, fa, com ja diguérem, vint anys, ha estat associat amb la Fox.

DIABETICS

PROVEU EL NOU

Pa de Gluten «PERFECTEN»

EL MES AGRAHABLE DE TOTS

ELS FINS ARA CONEGUTS

DEMANEU MOSTRES

PA I PRODUCTES DE GLUTEN

GLUTINERIA

LA PROVEEDORA

JOAQUIM COSTA, 28, 1.ª DISPOSIT

TELEFON. 13973

Tots els republicans llegeixen cada dia LA HUMANITAT

Pere Coromines a l'Ateneu Obrer d'Esquerra del districte VI

"Fa por de pensar -- digué -- en les condemnes que han estat dictades. Però aquestes condemnes, afortunadament, no seran acomplertes"

Tal com avançarem en la nostra edició anterior, el senyor Pere Coromines, membre de la Comissió Executiva d'E. R. de C., va donar dijous, al vespre, a l'Ateneu Obrer d'Esquerra del districte VI, la conferència que s'havia anunciat. El tema escollit fou: «Per què volem governar les es-

querreres». Davant un tema tan suggestiu i davant el prestigi de l'orador, la sala va omplir-se del tot i els passadissos quedaren plens de gent, sense que materialment es pogués donar un pas. Hi havia nombrosos obrers i moltes dones.

En aparèixer el senyor Coromines a la tribuna, junt amb els seus companys de presidència, va esclatar una llarga ovació.

La taula presidencial va quedar composta pels senyors Arís, president de la Comissió política del Casal, Hiri Salvador, de la Comissió Executiva d'E. R. de C.; Jaume Aiguadé, diputat a les Corts de la República; Soler i Bru, diputat al Parlament català; Serra i Hunter, Escofet, pare del nostre amic empresonat, Codó i altres.

Feu la presentació del conferenciant el senyor Arís, i acte seguit el senyor Coromines quedà en l'ús de la paraula. Digué que per ordre de la Comissió Executiva d'E. R. de C., havia vingut a donar aquesta conferència i que com que no sabia si sabia expressar el sentiment dels seus companys de Comissió, que es prenguessin les seves paraules com a expressió del seu sentiment personal.

Digué que volia donar un to planer i no de miting a les seves paraules, car aquesta ocasió que és oferia a les esquerreres per a expressar-se excepcionalment d'una manera pública, calia que fos aprofitada per a estudiar serenament qüestions de la més alta importància.

Els homes que governen avui dia — digué — es fan i es desfan les crisis sense que hi hagi propiament altra força que els obligui que la putrefacció del propi sistema.

Hi ha ben palesa la inutilitat dels homes que governen i la seva manca de personalitat. D'aquesta manera és possible que sorgeixin aquest seguit de qüestions d'escàndol que revelen la caducitat de l'obra de les dretes.

En esclatar el primer escàndol, es va formar tot seguit un estat d'opinió irrevocable des del primer moment. El poble va jutjar, sense titubeigs, i amb una visió certa, els homes que apareixien com a complicats. Per això si la comissió parlamentària que havia estat encarregada de fer justícia — quan realment havia d'esser el Parlament en pes que resolgués aquestes qüestions — una vegada estudiats els papers haguessin dit que s'havia trobat una manca de culpabilitat en els encartats, l'opinió s'hauria donat que havia estat burlada, cal el poble ja havia jutjat els delinqüents.

Per aquestes raons, la comissió parlamentària, recolzada per tota una massa d'opinió, no ha tingut la tasca difícil i els acusats han rebut el fall que mereixien. Per això nosaltres volem governar, en primer terme per a tornar a la cosa pública el decorum i la dignitat ciutadana que ha perdut.

El poble té fallada la seva causa, ja ha dit el que havia de dir, i no perquè disposés de llibertat per a parlar. Passen coses que, dintre uns quants anys, ens semblarà que ha estat impossible que succeïssin. Dintre uns anys, algunes coses ens faran riure, però avui en fan plorar dolorosament.

L'orador diu que té un llibre preparat a la memòria de Joan Maragall i que en un article que hi recull, publicat l'any 1911, la censura hi ha tingut a dir. Quin greu no ens sap — diu — que haguessin avui de fer retrat d'aquestes minúcies!

Fa més d'un any que vivim en es-

tats d'excepció i no sabem encara quin força amenaça l'ordre establert. No sabem a què és deguda la mordaga que es posa a les esquerreres, a què és deguda la clausura dels nostres centres, la privació dels nostres actes.

Nosaltres creiem que la missió principal dels governs és assegurar el restabliment de la pau, i un govern que no pugui arribar a aquesta fi essencial cal que abandoni els seus llocs. Però com farem ordenadament el nostre treball si el nostre estatut, si la llei d'ordre públic està suspesa? Si han de suspendre la Constitució, que n'hem de fer de la Constitució?

Cap als anys quaranta del segle passat, Prim ja retocà aquesta acusació: «Com és que a Barcelona l'heu de tenir sempre amordagada? Això mateix és el que hem dit nosaltres en els anys següents de la monarquia. Avui, uns Romanones de la República ens volen posar una il·legalitat permanent. Per això, si el govern actual no es retira ell mateix, l'han de retirar els altres.

La realització dels ideals que van dir que venien a realitzar, presenta el mateix fracàs. Durant el nostre mandat, nosaltres havíem fet modificacions molt transcendents, havíem fet un inici de reforma agrària, havíem llicenciat el país, havíem fet unes lleis que als altres països feien exclamar que d'una vegada Espanya havia entrat en el concert de les nacions lliures.

Benedetto Croce diu que hi ha lleis que no es poden esborrar de la carn del poble, contra les quals no pot lluitar-se, car això representa una vida negativa. Això és el que ha passat aquí: ha vingut una onada d'ofuscató que ha arribat a fer pensar que amb una simple votació en contra es poden anular els fruits i la tasca sana de les esquerreres. Es pensen que tota la podridura que va escombrar el 14 d'abril podrà tornar a nafrar la nostra vida.

Volien destruir la reforma agrària i no veuen que la superació de la cosa caduca ha quedat en la sang del poble, car és aquesta la glòria de les Corts constituents.

Si ells han fracassat en el restabliment de la pau, què hi fan al Poder? Es que no poden resoldre res. Per això els que hem intervingut en l'exercici del Poder — diu — veiem amb esglai l'ús que les dretes volen fer d'aquest poder.

Quan la primera República, uns homes que havien jurat defensar-la van voler assaltar-la. Però què feu la República? Va condemnar severament els culpables, però al cap de quatre dies, la pau va ésser restablida i ni un sol dia no foren suspeses les garanties constitucionals.

Avui, en canvi, desenes de milers d'homes han estat agafats i fa por de pensar en les condemnes que han estat dictades, les quals — diu — afortunadament, no seran acomplertes.

«Es que Catalunya s'havia sublevat perquè hi haguessin dret al fet que se li prenguessin l'estatut? S'ha volgut no més destruir l'enemic, per tal d'assegurar-se la tinença del Poder.

Aquesta és la meua acusació — diu —. Això és la dictadura: la destrucció dels partits de l'oposició. Aquesta és l'obra que s'està realitzant, com ho veiem en els centres que encara avui estan clausurats.

Fins ara havíem cregut que la vida constitucional era que tot seguit d'una victòria d'un partit en unes eleccions, es cercava una força d'oposició. Aquesta és una garantia dels mateixos que governen i per restablir aquesta anormalitat és que nosaltres volem governar.

Tots els que no han intervingut en els moviments dictatorials, ens volem ara agrupar en un front únic electoral. No hem de rebutjar ningú, ni dels límits més extrems de l'esquerra comunista ni dels límits més extrems

de la dreta republicana, mentre no hagin participat en els moviments dictatorials.

Però el front únic que formem ha d'esser un front orgànic. Les eleccions que farem han de tenir dues finalitats: arribar a la constitució d'un ordre i després formar un govern. Per això, en formar un front únic, hem de tenir en compte aquest segon aspecte i resoldre aquest problema.

Hi haurà unes soles eleccions que hauran de resoldre aquests dos pro-

blemes a la vegada. No hi poden haver partits, si hem de parlar amb lleialtat, que una vegada assolida la victòria, ens hagin de portar dificultats i entrebancs a l'hora de formar govern. Per això el front únic ha d'esser orgànic.

Tots plegats escombrarem la purria que governa, però nosaltres podrem restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

Si parlem així podrem de seguida restablir la vida constitucional i d'aquí una força autèntica.

PERE COROMINES en un moment de la conferència donada a l'Ateneu Obrer del Dte. VI.

(Foto Centelles.)

ELS ACTES DE LES ESQUERRES

CONFERENCIA DE PUIG I FERRETER

CASAL NACIONALISTA OBRER DE GRACIA adherit a Esquerra Republicana de Catalunya, Santa Agata, número 2

Avui, dissabte, a les 10 de la nit,

CONFERENCIA PUBLICA a càrrec de

JOAN PUIG I FERRETER

Tema: NACIONALISME I OBRERISME

amb assistència d'en

CARLES PI I SUNYER

CONFERENCIA DEL DOCTOR JAUME SERRA HUNTER

Avui, dissabte, a les deu de la nit, donarà una conferència, al local del CENTRE REPUBLICA CATALA DEL DTE. V, Hospital, 110, pral., el doctor Jaume Serra Hunter, amb el títol

DE L'ESCOLA DEL POBLE DES DE L'ADVENIMENT DE LA REPUBLICA

A TARRAGONA

Demà, dia 8, a dos quarts de dotze del matí, el president d'Acció Catalana Republicana i ex-ministre de la República

LLUIS NICOLAU D'OLIVER donarà una conferència al Teatre Tarragona. Parlarà sobre el tema

CATALUNYA I LA REPUBLICA

L'acte, organitzat pel Centre Catalanista Republicà de Tarragona, ha desvetllat molta expectació.

A LA BARRIADA DE PORT

Avui, dissabte, a dos quarts de deu del vespre, el conseller de l'Ajuntament popular de Barcelona Vicens Bernades donarà una conferència de divulgació sobre «La setmana de 40 hores a l'estatge del Centre d'Esquerra Republicana de la Barriada de Port. A l'acte, que serà públic, quedaran particularment invitats tots els adherits de la barriada, de Can Tunis i de les Cases Barates

A IGUALADA

Avui, dissabte, tindrà lloc, al Centre Republicà d'Igualada, l'anunciada conferència de JAUME MIRAVITLES sobre el tema

EL PASSAT, EL PRESENT I L'ESDEVENIDOR DE LA POLITICA CATALANA

L'anunci de la conferència ha desvetllat gran interès

ANTONI M. SBERT AL CENTRE REPUBLICA D'ESQUERRA DE VALLCARCA

El Centre Republicà d'Esquerra de Vallcarca es complia a invitar tots els Centres d'Esquerra i simpatitzants a la conferència que Antoni M. Sbert donarà al seu local social, Avda. de la República Argentina, 216 i Carrer de Gomis, 2, avui, dissabte, a les deu de la nit, parlant sobre «Vers la III República».

GRAN PRICE

DEMA DIUMENGE, 8 DE DESEMBRE

CONFERENCIA PUBLICA

per **JOSEP A. TRABAL**

Diputat d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Tema:

"Present i futur de l'esquerrisme"

A les onze del matí - ENTRADA LLIURE

Presidirà l'acte el diputat Marian Rubió i Tudurí

Panorama internacional

LA UNIO D'ANGLATERRA I FRANÇA ES L'UNICA SOLUCIO PER A EVITAR LA GUERRA

Etíopia, Memel, Trieste, Eupreu, Danz, Xina, Manxiquo, etc., tots aquests noms signifiquen en la política internacional interessos contraris i planter de futures guerres. Segons siguin les causes que les originin, així es formaran els bàndols combatents en defensa de les idees per les quals lluitin.

Dels estats de força que figuren a la Societat de Nacions de les potències europees i de les dades facilitades pels serveis d'informació pública l'estat comparatiu dels exèrcits que el dia menys pensats es veuran envoltats pel fantasma de la guerra.

El poble de major potència militar és la U. R. S. S., que disposa de 4.000.000 d'homes i 4.000 avions; després segueix França amb 1.000.000 soldats i 2.500 aeroplans; Anglaterra compta amb 1.200.000 soldats i 2.000 aeroplans; Itàlia, 2 milions d'homes i 2.000 avions. Les altres nacions d'Europa igualen les seves forces a les del nostre país i poden arribar a reunir fins a 300.000 soldats i 400 avions.

Si el conflicte italo-etíop s'atenyues pel continent, únicament la unió de França i Anglaterra evitaria les conseqüències d'una nova guerra europea, tota vegada que aquest ajut mutu arrossegaria el bàndol francès britànic al país rus, a Iugoslàvia i Txecoslovàquia, i formaria una massa de xoc impossible de vèncer. Vegeu el lector els imponents elements de combat que sumarien els països aliats. Tota vegada en valors de guerra, 2.500.000; homes, 9.000.000, i avions, 10.000. Suposant que d'adversaris figuresin Alemanya, Itàlia i Rússia, indicaria un pes bèl·lic aproximat de 700.000 tones en esquadrilles, 5.000.000 de soldats i un total de 5.000 aeroplans; no hi hauria equilibri possible; mentre Anglaterra i França romanguin unides l'espectre de la guerra es mantindrà allunyat d'Europa.

LA PROXIMA CONFERENCIA NAVAL I EL CONFLICTE XINO-JAPONES

Norman Dawis i Williams Phillips representaran els Estats Units a la Conferència Naval que es celebrarà a Londres avui. La proporció de 5-5-1-3 per a les flotes d'Anglaterra, Nord-Amèrica i Japó és el cavall de batalla de les conversacions.

Acceptaria el Govern japonès l'estatu quo naval? El prestigi del Japó i la seva situació al Pacífic fan que es produïxi una gran resis-

tència en els acords a base d'aquesta inferioritat numèrica en els armaments navals. Per altra banda, el punt de vista de Washington sobre l'expansió del Japó a la Xina del Nord és el de esportar obres a tots els pobles per a la transformació d'aquest immens continent sense explotar. Nova-York es proposa acudir amb els seus grans capitals monetaris a prendre part en totes les operacions econòmiques que a la Xina es refereixin.

Abissínia

EL COS DIPLOMATIC SALVARA ITALIA DE LA DESFETA FINAL?

S'anuncià que a l'arribada de Badoglio els exèrcits feixistes desennauarien damunt dels camps d'Etiòpia una ofensiva formidable que decidiria la contesa, però passa el temps i les tropes invasores no avancen. Escaramusses a la part del Tembién (front Nord), reconeixements de l'aviació italiana i res més. Què esperen les forces revolucionàries? La resposta és senzilla; en els dos fronts les tropes defensores han assolit una potència de xoc i resistència superior a la de les forces contràries, la seva posició tàctica és magnífica i la dels conqueridors irremediable. El més lleuger avanç ocasionalista torrençes de sang; en aquests moments la menor desfeita dels soldats de Mussolini seria per a l'Abissínia. Per tant, el mariscal Badoglio espera, i què és el que espera? Un tractat de pau. El problema de la resolució per les armes és ara ja insoluble. El cos diplomàtic és ara la reserva que els pot salvar de perdre la guerra. No hi ha altra sortida possible: seguiran les operacions i el malat podrà viure artificialment; però la mort segura tard o d'hora, s'ha de presentar. L'assumpte d'Abissínia està liquidat al preu que estipulà la Societat de Nacions la democràcia Anglaterra i la França.

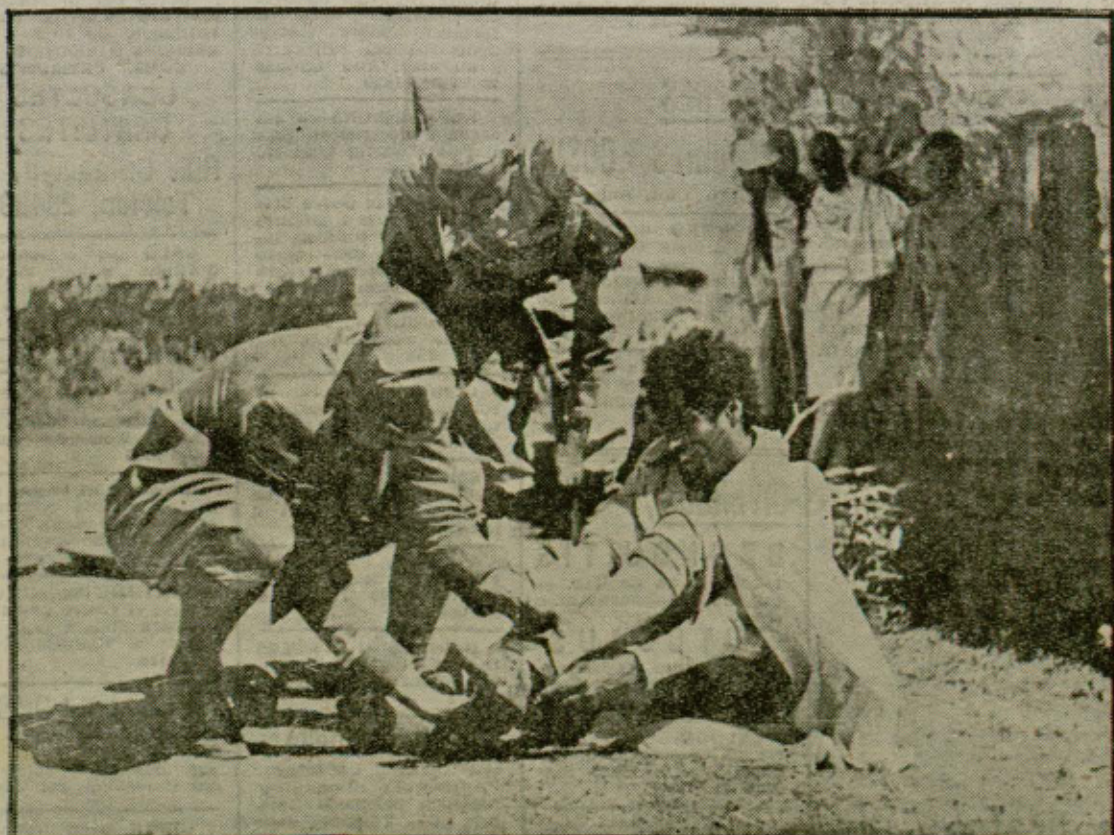
Ultima hora

LA RETIRADA ITALIANA SEQUEIX

Bulai (fixeu-vos en aquest nom i en el mapa). Bulai, 100 quilòmetres al Sud de Gohari; en aquest sector els italians han perdut diversos carros d'assalt (notícies d'avui de la Somàlia anglesa). Festes a Dessà amb l'emperador d'Etiòpia. Ofensiva abissínia molt aviat, dies, hores, tal vegada. A l'exèrcit feixista li ha arribat el torn de la defensiva i d'esperar!

SERVAND MEANA (Capità d'Aviació)

(Prohibida la reproducció. Escrit expressament per a LA HUMANITAT)

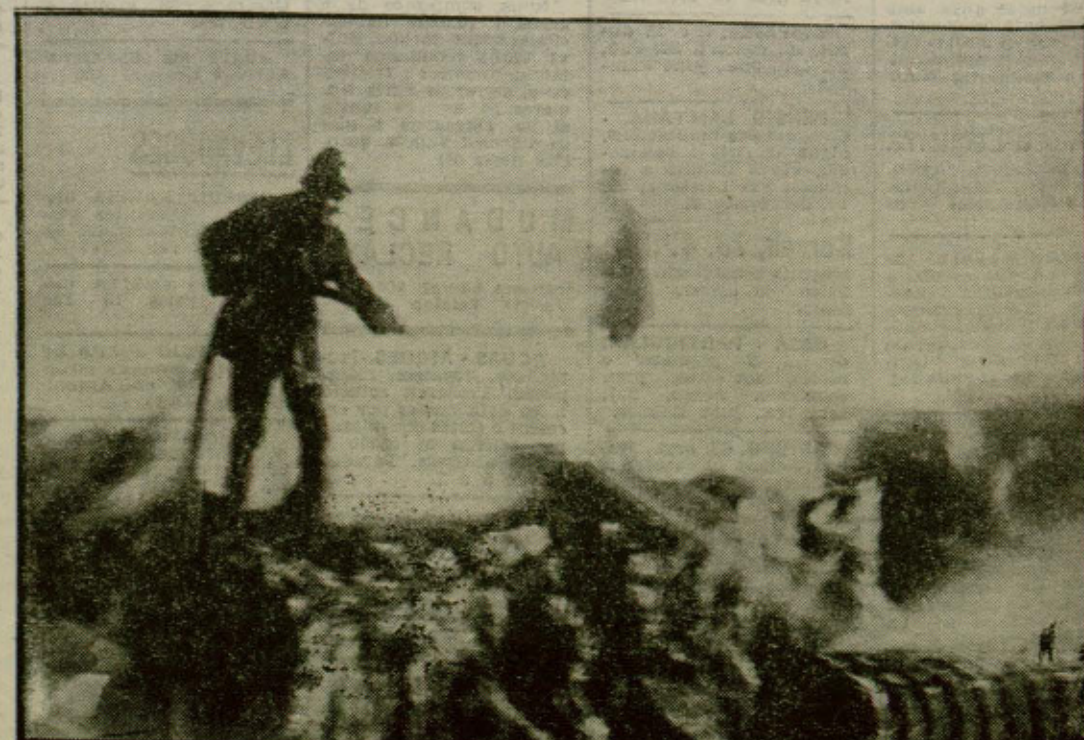
La retirada italiana a Bulai. Les armes de l'exèrcit feixista són destruïdes i els soldats són fets presoners.

(Foto Keystone.)

SERAN TRASLLADADES LES DESPULLES DE SIR ROGER CASEMENT

Dublin, 6. — Per disposició del Govern de l'Estat Lliure d'Irlanda, les despulles del patriota irlandès Sir Roger Casement, que després d'haver desembarcat d'un submarí alemany a la costa d'Irlanda durant la gran guerra, fou fet presoner pels anglesos i afusellat com a autor d'un delict d'alta traïció, seran traslladades des de la seva tomba actual al cementiri de Pentonville, prop de Londres.

Així ho anuncià ahir al vespre, al Parlament irlandès, el President De Valera.

Ahir a les dues de la tarda es va calar foc a 700 bales de jute que hi havia dipositades al Moll d'Esperança. Les pèrdues es calculen en unes 100.000 pessetes

(Foto Centelles.)